

NİĞDEmiz

BAŞKENT NİĞDE VAKFI YAYIN ORGANI

Ağustos 2013 SAYI: 88

Niğde Yörükleri

Necmettin KILIÇ

Niğde Valisi

2013 Ağustos'unda Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün imzaladığı kararname ile Niğde Valiliği'ne atanan Necmettin Kılıç kimdir?

Necmettin Kılıç, Sivas Devran İlkokulu, 4 Eylül Ortaokulu, Sivas Kongre Lisesi ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenim gördü. 1982 yılında fakülteden mezun olan Kılıç, 1993 yılında avukatlık mesleğine başladı.

1984 yılında İçişleri Bakanlığında Mülki İdare Amirliği görevine başlayan Kılıç, sırasıyla; Kırşehir Çiçekdağı ve Kayseri Bünyan Kaymakam Vekilliği, Arapkir, Çüngüş, Hassa ve Birecik Kaymakamlığı yaptı.

Son olarak Karaman Vali Yardımcılığı görevinde iken 17 Ağustos depremini müteakiben geçici görev ile Kocaeli İli'ne atanan Necmettin Kılıç, 6 ay süreyle Kriz Merkezi yönetiminde görev aldı. Kılıç, evli ve dört çocuk babasıdır.

BAŞKENT NIĞDE VAKFI Yayın Organı

Basım Tarihi: 09.09.2013

Sahibi
Başkent Niğde Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Musa BALABAN

Yazı İşleri Müdürü
Leyla ALKAN

Yayın Danışma Kurulu
Nadi ÖZDAMAR
Kemal ERDAĞ
Fahrettin ÖZALP
Hüseyin KABAKSIZ
Emin ÖZER

Yazışma Adresi
Genel Merkez

G.M.K. Bulvarı No:55/1

Maltepe-ANKARA 06570

Tel-Faks:(0312) 231 79 91

E-Posta: nigdevakfi51@gmail.com

Web: www.nigdevakfi.com

Yayın Türü: **Yerel Süreli Yayın**

Yıllık dergi abone ücreti: **30.00 TL'dir.**

Posta Çeki No: **108 000**

Editör
Kezban DALAK

Tasarım & Baskı
ALP OFSET MATBAACILIK LTD. ŞTİ.

Ali Suavi Sokak No: 60

Maltepe - ANKARA

Tel: 0312 230 0997

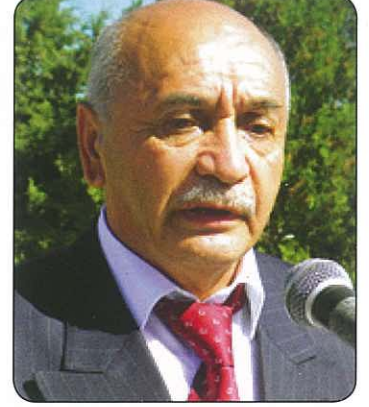
Faks: 0312 230 7629

www.alpofset.com.tr

alpofset@alpofset.com.tr

Bu dergi Basın Ahlak İlkelerine uyar.
Dergimize gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlansın iade edilmez. Yazılardan yazarları sorumludur. Dergimize gönderilen yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz 'Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 28 temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar' ile ilköğretim ve ortaöğretim öğrendikleri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

Niğde Vakfı Banka Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777 Ankara
IBAN: TR250001001235345377775001
BURS EĞİTİMİ YARDIMI İÇİN:
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537804 ANKARA
IBAN NO: TR600001001235345378045001

SUNUŞ

Niğde dört mevsimi ayrı ayrı yaşayan ender illerden birisidir. İlkbahar, çağlayan sularıyla ağaçlarda açan rengarenk çiçekleriyle, dağlarda buram buram kokan kekikleriyle, insanların ruhunu okşayan bir tabiata sahiptir. Sanki rüzgar estikçe yazın geldiğini müjdeleyen bir iklimdir. Yaz geldiği zaman Niğde, çevre illerden gelen hemşerilerimize kucak açan, onları kayısıyla, eriğiyle, armutuyla, doğal sebzeleleriyle kucaklayıp misafir eden bir ilimizdir. Sonbaharda insanların ambarlarını dolduran, Niğde'nin yetiştirdiği patatesiyle, lahanasıyla, pekmeziyle, tarhanasıyla, üzüm kurusu, kayısı kurusu, tüm ürünleri yetiştiren nadir illerden birisidir.

Kış mevsimi ayrı bir özelliğe sahiptir. Lapa lapa yağan karlar, Demir-kazık Dağı'nın ihtişamlı görünüşü, Hasan Dağını örten, sanki bembeyaz bir gelin edası süsü vermektedir. Dört mevsimi bir arada yaşayan Niğde'den başka bir il var mıdır? Niğde insanı da bu dört mevsimi yaşayarak mevsimler gibi zaman zaman hüzünlü, zaman zaman sevinçli, zaman zaman durgun ve yorgun hayat geçirmektedir.

Siyasetten uzak, dedikodudan uzak, bütün Niğde'yi kucaklayan mevsimleri anlatan bu sunuş yazısında kısaca sizleri bir nebze de eskiye götürmüşsek ne mutlu bizlere.

Saygılarımla.

Musa BALABAN

Başkent Niğde Vakfı Başkanı

ÇANKAYA DA BİR NİĞDELİ Bülent Tanık

Hazırlayan:
H. Bülent Tanık
Çankaya Belediye Başkanı

Değerli Hemşehrimiz Bülent Tanık, 1949 yılında Niğde'de doğdu. Adana Erkek Lisesi'nden sonra, Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümünü 1976 yılında bitirdi.

Evlü ve 2 çocuk babası olan Bülent Tanık, İller Bankası Genel Müdürlüğü'nde Şehir Plancısı olarak görev yaparken 1978-1979 yıllarında Yerel Yönetim Bakanlığı'nda Danışmanlık yaptı. 1982 yılına kadar İller Bankası'nda göreve devam eden Tanık, 1981-1985 yılları arasında Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Genel Başkanlığı görevinde bulundu.

Daha sonra özel şirket ve proje bürosu yöneticiliği ve çok sayıda sivil toplum örgütünün kuruculuğu ve yöneticiliğinde görev aldı.

Yerel Yönetimler hakkında Ada "Yerinden Yönetimler Gazetesi", "Ada" ve "Kentliyim" Dergilerini yayınladı ve yönetti (1993-2000). Çok sayıda belediye için Danışmanlık ve Planlama hizmeti sundu (1988-2009).

Cumhuriyet Halk Partisi üyeliğinin yanı sıra, TMMOB Şehir Plancıları Odası ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi İletişim Derneği Kurucu Üyeliği de bulunan Bülent Tanık'ın, özel ilgi alanları arasında; müzik, resim, voleybol, olta balıkçılığı bulunmaktadır.

29 Mart 2009'da Çankaya Belediye Başkanı olan Bülent Tanık ayrıca;

- İç Anadolu Belediyeler Birliği Başkanı,
- Türkiye Belediyeler Birliği Encümen Üyesi,
- Birleşmiş Kentler ve Yerel Yönetimler Ortadoğu ve Batı Asya Bölge Teşkilatı (UCLG-MEWA) Konsey Üyesi ve Yönetim Kurulu Üyesi,
- Avrupa Yerel ve Bölgesel Yönetimler Konseyi (CEMR) Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı, olarak da ulusal ve uluslararası kuruluşlarda görev yapmaktadır.

İngilizce ve elementer düzeyde Fransızca ve Yunanca bilmektedir.

Çankaya Belediye Başkanımız, değerli hemşehrimiz Bülent Tanık diyor ki:

Çankaya Belediyesi'nde, özgün ve yenilikçi bir belediyecilik programı uyguluyoruz. Özünü 70'li yılların "Toplumcu Belediyecilik" uygulamalarından alan bu yaklaşım, kentin ekonomisini geliştirmeye dönük programlarla kenti zenginleştirmeyi, işsizlik ve yoksullukla mücadeleyi, bu amaçla yerel dinamiklerden yararlanmayı esas alır.

Belediyeyi "**Halkın örgütü**" olarak gören, "**Yeni Toplumcu Belediye**", hizmet üretiminde planlı, kaynaklarını verimli kullanan, öz kaynak ve ekipmanlarını geliştiren belediyedir. Hizmet sunarken hemşehrilerimi "**Müşteri**" değil, yurttaş olarak değerlendirir. Kültür ve sanat etkinliklerini destekleyerek ve düzenleyerek bilinç düzeyi yüksek ve örgütlü bir kentli toplum oluşmasına katkı sunar.

Bu görüşlerin gereği olarak belediyemiz, Ankara'nın yaşayanlarını, bir yandan birbirleriyle daha sıcak ilişkiler kurarak bütünleştirecek meydanlar, parklar, spor alanları ve kültür mekanları yaratırken, diğer yandan halkımızı kentin merkezi ortak yaşam alanlarında daha çok zaman geçirme istek ve imkanına kavuşturmayı hedefler.

Çankaya için çok önemli miktarda yeşil alan ve betondan kurtarıcı düzenlemeler bu kapsamda

gerçekleştirilmiş ve kentimize nefes alma olanakları kazandırılmıştır.

Başkanlığım döneminde ilçenin mevcut yeşil alan miktarını ilk dört yılda bir milyon m² daha artıran Çankaya Belediyesi, kuruluşundan itibaren 60 yılda 1 milyon 817 bin 654 m² aktif yeşil alan yapılan Çankaya'da böylece 30 yılın işini 4 yılda yapmış oldu.

2009-2013 döneminde asfalt- kaldırım ve park yapımı alanlarındaki çalışma grafiğini sürekli tırmanışta tutan Çankaya Belediyesi üç alanda da rekor kırdı.

Temmuz 2013 rakamları dahil edildiğinde 4,5 yılda 403 bin ton asfalt atan ve 277 bin m² kaldırım çalışması yapan Çankaya Belediyesi'nin proje ve uygulamalarını destekleyen halkımızı ve emekleriyle Çankaya'yı güzelleştiren çalışanlarımızı saygıyla selamlıyorum.

Tüm Niğde hemşehrilerime de şahsıma gösterdikleri destek için ayrıca teşekkür eder sevgi ve saygılarımı sunarım.

ULUKIŞLA AMBLEMİNİN ORTAYA ÇIKIŞI

Hazırlayan:
Dr. Mustafa Tamer
Vali
(Ulukışla Eski Kaymakamı)

GİRİŞ

Bilindiği gibi; meslek hayatım boyunca; kaymakamlık, vali yardımcılığı, daire başkanlığı ve valilik dahil çeşitli görevlerde bulundum. Daha önce de Ulukışla Kaymakamlığı yaptım. Halen de İzmir'de Merkez Valisi olarak görev yapmaktayım. Kaymakamlık kursunu başarıyla tamamlayarak 1983 yılında çekilen kura sonucunda, ilk olarak Kurtuluş Savaşı yıllarında Fransız işgalcilere karşı mücadele veren, Kuvay-i Milliye'nin başlıca üstlerinden birisi olan, Niğde-Ulukışla İlçesi'ne Kaymakam olarak atandım. (10-04.1984-13.08.1988) Ulukışla Eski Kaymakamı, rahmetli Yüksel ÖZDEN'den sonra (Mart 1966-Ekim 1970)" Ulukışla'da en uzun süre görev yapan ikinci kaymakam" olarak tanındım.

Öte yandan; Ulukışla Kaymakamlığı yaptığım dönemde, Niğde ilinde; birden çok Ulukışla isminde yerleşim yeri olduğundan; bunlara "Dağ Ulukışla", "Bor Ulukışla" ve "Tren Ulukışla" gibi isimler verilmekte idi. İşte benim görev yaptığım yer, ilçe olan ve içinden tren yolu geçtiği için, "Tren Ulukışla" olarak bilinen yerd.

Söz konusu görevim nedeniyle yürütmüş olduğumuz bazı önemli proje ve hizmetler ile gerçekleştirmiş olduğumuz Ulukışla Amblemi'nin ortaya nasıl çıktığını anlatan bir yazı yazmaya karar verdim. İşte "Ulukışla Ambleminin Ortaya Çıkışı" başlığı altında kaleme alınan bu yazı çerçevesinde; Giriş, Çakıt Projesi, Bolkar Dağları, Halıcılık Projesi, Önemli Yatırımlar, Öküz Mehmet Paşa Kervansarayı, Ulukışla Ambleminin Ortaya Çıkışı ve Sonuç alt başlıkları adı altında aşağıdaki şekilde ele alınmıştır.

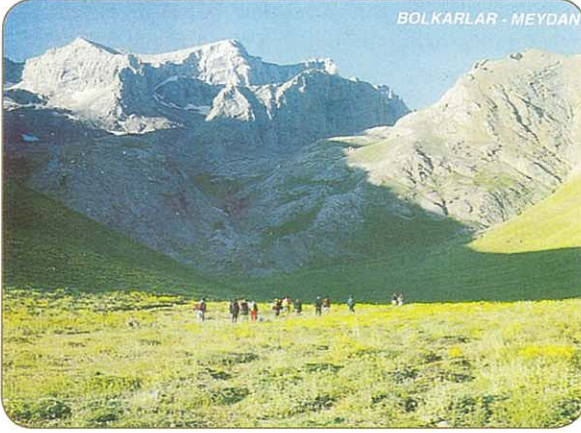
ÇAKIT PROJESİ

Diğer yandan; Ulukışla'nın iklimi, tipik iç Anadolu bozkır iklimidir. Yazlar serin ve kurak, kışlar soğuk ve kar yağışlıdır. Yağış yoğunluğu ilkbahar mevsimine kayar. Bitki örtüsü step(Bozkır) dir. 1185264.25 hektarlık genel ormanlık saha bulunmaktadır. Çevre dağlarının ormansız oluşu nedeni ile karların erimesi ve bahar

yağmurlarına bağlı olarak taşkın olayları yoğunlaşır. Bu nedenle; özellikle Orta Toros'larda ağaçlandırma, mera ıslahı ve erozyon kontrolü için gerçekleştirilen ve Toprak Erozyonu Kontrol Çalışmaları diğer adıyla ÇAKIT Projesi olarak bilinen büyük bir yatırımın gerçekleşmesinde büyük emeklerim oldu. Söz konusu proje; Çakıt Çayı ve yan derelerin yağış havzalarında oluşan yağışların toprakça tutulamayan, bu yüzden toplanıp hız ve enerji kazanan kısmının E-5 Devlet Karayolu ve Bağdat İstanbul demiryollarındaki zararlarını önlemek, DSİ Seyhan Barajı'nın rüsubatla dolmasını azaltmak ve dolayısıyla baraj ömrünü artırmak, taşkın ve rüsubatlı özelliği kontrol altına alarak yerleşim yerleri ve tarım arazilerinin çok yönlü zararını gidermek amaçlarıyla; Erozyon Kontrolü, Mera Islahı ve Orman içi Ağaçlandırma çalışmalarını içermiştir. Projede çok sayıda (günlük olarak yaklaşık 1000 kişi) vatandaşın çalışarak geçiminin sağlanması, gıda yardımı ve zirai ve tarımsal destekler sağlanarak projenin yöre ekonomisine önemli bir katkısı olmuştur. Yaklaşık olarak 25 yıl önce diktiğimiz ağaçlar, bugün Ulukışla civarında ve Toroslar'ın E-5 yoluna bakan yamaçlarında çok belirgin şekilde büyümüş ve ormanı oluşturmaya başlamışlardır.

BOLKAR DAĞLARI

Ulukışla Kaymakamı olarak göreve başladıktan sonra, Orta Toroslar'ın üzerinde yer alan Bolkar Dağı üzerindeki bir krater gölü niteliğindeki Karagöl civarında ve Medetsiz Tepesi yakınında (3585m.) bir Kış Turizm Merkezi kurulması için bir proje hazırlamaya başladım. Adı üstünde Bolkar Dağı; gerçekten "karın bol olduğu ve kış turizmüne son derece elverişli, potansiyeli olan" bir alandır. Özellikle yakınlığı ve potansiyeli nedeniyle Adana'ya hitap etmesi için Niğde Valiliği ile Adana Valiliği'nin müşterek bir yatırım yapılması kararlaştırılmış ve bazı adımlarda atılmıştı. Bu konuda her iki il özel idarelerinde prensip kararı alınmıştı. Aradan biraz zaman geçtikten sonra, yöneticilerin değişmesi ve tayinlerinin çıkması sonucunda büyük emeklerle hazırla-

Bolkar Dağı: Meydan Gezi ve Mesire Yeri

Bolkar: Meydan Yaylası

Bolkarlar

nan etüt çalışmaları ve projeler öylece kalakaldı. (Çoğu şeylerde olduğu gibi).

Yörenin en önemli dağı olan Bolkar Dağı ile ilgili olarak o dönemde; Niğde Valiliği ile Adana Valiliği'nin müşterek olarak gerçekleştirmeyi amaçladıkları olan Bolkar - Darboğaz Kayak Merkezi Projesi'ni hazırladım. Bu projenin ilk ayağı olan Gümüş Köyü, Maden köyü, Bolkarlar ve Darboğaz -Bolkarlar yönlerinden gerekli yollar yapıldı ve bu alanların tamamen ağaçlandırılması sağlandı. Bolkarlar'da bulunan taştan yapılan ilk kayak evi binası onun zamanında inşa edildi. Daha sonrada Bolkarlar'a küçük bir dağ evinden başka herhangi bir yatırım yapılmadı. Halbuki; BOLKAR DAĞLARI turizm ve kayak açısından Türkiye'nin en önemli ve güzel merkezlerinden birisidir. Halihazırda bakır bir şekilde yatmaktadır. En son olarak 21 yıl sonra Bolkarlar'a ayak basmam nedeniyle Mustafa Tamer yörede kayak sporunu geliştirmek amacıyla kurulan DARKAY - Darboğaz Kayak Dağcılık ve Tenis Kulübü'nün daveti üzerine Bolkarlar Darboğaz Kayak Merkezi Projesi ile

ilgili olarak bir gelişme ve öneri raporu hazırlayarak ilgili mercilere sundum. DARKAY tarafından bastırılan "Bolkar Dağı Sevdası" isimli bir kitap yazdım ve kitabın gelirini DARKAY'a bağışladım ve kitap çok beğeni topladı.

Diğer yandan; turizm için önemli olan Bolkarlar'da yapılacak tesisler için Avusturyalı Yüksek Mühendis Julius Gretzmacher'in 02.07.1981 tarihinde Viyana'da yazmış olduğu proje ve rapor'un gerçekleşmesi için büyük çaba harcadım. Söz konusu mühendis dağcılık ve kış turizmi konusunda uzmanlaşmış ve bu alanda otorite olan bir isimdir. Avusturyalı Yüksek Mühendis Julius Gretzmacher'in 02.07.1981 tarihinde Viyana'da yazmış olduğu proje; "Toros Dağlarında (Orta Torslarda) Takriben 2400 Metre Yükseklikte Bir Dağ Evi İnşası Üzerine Rapor" ismi ile düzenlenmiştir. Söz konusu raporda; Bolkarlar'ın eteklerinde ve üzerlerinde yapılacak olan tesis ve yapılar için çok güzel ve teknik görüşler ve öneriler sunulmaktadır. Yapılacak olan tesisler için bu teknik tavsiyelerin dikkate alınması son derece önemlidir. Çünkü bunu önerenler bu sahada uzmanlaşmış ve otorite kabul edilen kimselerdir. Bu konularda Dünyada ve Avrupa'da olup biten her şeyi çok güzel izlemekte ve bilmektedirler. Bu bilgi ve tecrübelerden Bolkarlar açısından da faydalanmak mümkündür.

Daha sonrada Bolkarlar'a küçük bir dağ evininden başka herhangi bir yatırım yapılmadı. Halbuki BOLKAR DAĞLARI turizm ve kayak açısından Türkiye'nin en önemli ve güzel merkezlerinden birisidir. Halen bakır bir şekilde yatmaktadır. Niğde Ulukışla Bolkarlar'a yapılacak olan tesislerin en yoğun müşteri kitlesi özellikle Adana, Mersin, Antep ve Hatay yöresinden gelecektir. Özellikle yaz aylarında Niğde, Ulukışla ve Çiftehyan Kaplıcaları'na gelen güneyliler bunun en bü-

yük göstergesidir. Adana'nın Pozantı ilçesinde bulunan ve Bolkar Dağları'nın yakınında yer alan Tekir ve Bürücek yayalarına çok sayıda Adana, Mersin ve diğer illerden insanların sayfiye amaçlı gelerek yerleşmesi bunu göstermektedir. Bu potansiyeli gören ve şimdi her ikisi de merhum olan o zamanın Adana Valisi Erdoğan Şahinoğlu ve Niğde Valisi Ünal Özgödek bu konuda fikir birliğine vararak orada her iki il özel idaresinin ortak olacağı tesislerin yapılmasında karar vermişlerdi. Bu doğrultuda ön çalışmalar yapılmış ve iz özel idarelerinde prensip kararları alınmıştı.

Niğde ilinin ve Bolkarlar'ın mevcut konumuna baktığımızda; Ankara, Konya, Mersin, Adana ve Kayseri gibi yerleşim yerlerine çok yakın ve eşit mesafededir. Bu yakınlık ve merkezi oluşun turizmi yönünden yöreye büyük avantaj sağlayacaktır. Mevcut ulaşım imkanları ve coğrafi yakınlık burasının geliştirilmesi için en büyük gerekçelerdir. Bolkarlar'ın kar kalitesi ve eşsiz doğal yapısı ise en önemli avantajdır. Bu doğrultuda rahmetli Mümtaz Çankaya ile yapmış olduğumuz çok sayıda kamuoyu oluşturma çalışmaları yapılmıştı. Özellikle Bolkar Dağları ile ilgili olarak yerli ve yabancılar tarafından hazırlanan proje ve raporlar Niğde Valiliği ve Ulukışla Kaymakamlığı'nda bulunmaktaydı. Aradan zaman geçmesi sonucunda yöneticilerin değişmesi ve tayin olması sonucunda tasarlanan yatırımlar bir türlü yapılmadı ve bu eşsiz doğa harikası alanımız yatırımsız kaldı. Türkiye'nin değişik yörelerinde Bolkar Dağları ile kıyaslanmayacak durumda dahi olmayan yaklaşık 20 ye yakın kış turizmi merkezleri kurulmuş olmasına rağmen; bu dağın, daha doğrusu bu doğa hazinesinin atıl ve bakir durması çok üzücü ve düşündürücüdür. Bu konuyu üzerine giderek bir an önce gereken çalışmaların yapılması ve Bolkarlar'la kayakçıları, doğa severleri ve de özellikle turistleri buluşturmak gerekmektedir Burada ise görev özellikler, yörenin yöneticilerine ve insanına ve hepimize görev düşmektedir.

Son söz olarak; bu yazı serisinde kendi imkanlarım ve bilgim dahilinde Niğde, Ulukışla ve Bolkarlar için bir şeyler yazmaya gayret gösterdim. Şimdiki yapılanlar ve yapılacak olanlarla ilgili bilgilere girmemeye özen gösterdim. İlgilere ve Bolkar Dağı sevdalılarına ışık tutsun diye kendi dönemimizdeki bilgileri vermeye gayret gösterdim. Bugün ve halen yapılanlar ise mevcut nöbette bulunanların sorumluluk sahasındadır. Takdir onlar aittir. Bu arada; şimdi hepsi rahmetli olan; o zamanın Adana Valisi Erdoğan Şahinoğlu, Niğde Valisi Ünal Özgödek ve Niğde Dağcılık Ajansı ve dağların sevdalısı Mümtaz Çankaya'yı rahmet ve muhabbetle

anıyorum. Gerçek olan ise Bolkar Dağları'nın bir sevda olduğu ve insanlarda bu aşkın hiç bitmeyeceğidir.

HALICILIK PROJESİ

Yörede Çakırt Projesi nedeniyle daralan zirai alanlar ve hayvancılığın azalması üzerine oluşan geçim sıkıntısını gidermek amacıyla Niğde ilinde ve Ulukışla'da atıl olarak duran halı tezgahı, araç-gereç ve usta öğreticiler, tek elde toplanarak, ilçede "Halıcılığımız" adı altında örnek bir kampanya ve pilot çalışma başlatarak; açmış olduğum 26 adet halıcılık kursunda eğitilen 625 kursiyer ile onların iş sahibi olmalarında ve Ulukışla'da halıcılığın gelişmesinde büyük rol oynadım. Özellikle; Kayseri, Sivas, Niğde, Afyon, Isparta ve Konya'dan kurs öğretmenleri getirilmek suretiyle Sümerbank'la sözleşme imzalayarak ve Sosyal Yardımlaşma Vakfı ve diğer kurumların imkanları ile ilçede bir Toplum Kalkınması modeli geliştirdi ve bu sayede Ulukışla'da "Halıcılık bir aile mesleği" haline getirilmiştir.

ÖNEMLİ YATIRIMLAR

Bu dönemde Ulukışla ilçesinde altyapı hizmetlerinde örnek bir çalışma sergileyerek;elektrigi, içme suyu, okulu, telefonu ve yolu olmayan köy kalmadı. Böylece ilçe köylerinin tamamının altyapı hizmetleri bizim zamanımızda bitirilmiş oldu. Devlet hastanesi, stadyum, emniyet müdürlüğü binası, cezaevi, özel idare turistik tesisleri, lise kapalı spor salonu, öğretmen evi gibi çok sayıda yatırım ilçe merkezinde bu dönemde gerçekleştirildi. Sabancı Holding tarafından ilçeye bağlı Horoz Köyü hudutlarındaki Şeker Pınarı'nda "Hayat Suyu" isimli yatırımın yöreye kazandırılmasında etkin rol oynadım. Yörenin bir gerçeği ve toplumsal bir sorun olan sağlık ve çevre sorununu çözmek için

Halı ve Kilimler

ilçe çapında yürütmüş olduğum "her köye bir tuvalet kampanyası" büyük ilgi gördü. Yine ilçe sınırları içerisinde bulunan ve Fransız Profesör Oliver PELON'un başkanlığında yürütülen Porsuk Zeyve Höyüğü kazı çalışmalarına, büyük destek vermem nedeniyle, kazı heyetinin takdirini kazandım. Ulukışla'ya bağlı Porsuk Köyü sınırları içinde bulunan Zeyve Höyüğü'nde yapılan arkeolojik çalışmalar sonucu ele geçen buluntular Hitit, Frig ve Roma dönemlerine aittir. Ayrıca; ilçede bulunan ve önemli bir jeotermal kaynak olan Çiftehan Kaplıcaları'nın yeniden ıslahının sağlanması, otellerin yapılması ve geliştirilmesinde aktif görev aldım. Ulukışla Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'nın ilk kuruluşu benim zamanımda gerçekleştirildi.

ÖKÜZ MEHMET PAŞA KERVANSARAYI

Aynı şekilde; 17. Yüzyılın ilk yarısında Osmanlı sadrazamlarından Öküz Mehmet Paşa tarafından yaptırılan Kervansarayın hizmete girişiyle "ULUKIŞLAK" olarak adlandırılmış ve daha sonra "ULUKIŞLA" adını almıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla, ilçe statüsü kazanmış ve Türkiye'nin en eski ilçeleri arasında yerini almıştır. Halk arasında Kışla adıyla anılan Öküz Mehmet Paşa Külliyesi nedeniyle; en son **Ulukışla** olarak adlandırılmıştır.

Her şeyden önce; Külliye, Ankara-Adana Karayolu üzerinde yer alan Ulukışla, İlçe Merkezinde Ulukışla pazar yerinin batısındadır. Güneyde İsmet İnönü, Batıda Yakup Ünal caddeleri ile çevrilidir. Yapı, yöre halkı arasında, Paşa Hanı, Kışla, Ulukışla Kervansarayı gibi isimlerle anılmaktadır. İlçe, "Ulukışla" ismini külliye'den dolayı almıştır. Evliya Çelebi'de yöreden Ulukışlak adı

Geleneksel El Sanatlarında Kullanılan Çıkırık

Çınılı Göl

Kara Göl

ile söz etmektedir. Külliye inşa edildiği dönemde, biri Konya-Karapınar-Ereğli, Ankara- Aksaray ve bir diğeri de Kayseri Niğde üzerinden gelerek Torosları aşan önemli Kervan yollarının, Toroslar'dan önceki menziliydi.

Öte yandan; ünlü şair Faruk Nafiz ÇAMLIBEL'in "Han Duvarları" isimli şiirinde dediği;

"...Yağız atlar kışnedi, meşin kırbaç şakladı
Bir dakika araba yerinde durakladı.
Neden sonra sarsıldı altımda demir yaylar,
Gözlerimin önünden geçti kervansaraylar...
Gidiyorum, gurbeti gönlümle duya duya,
Ulukışla yolundan orta Anadolu'ya..."

ULUKIŞLA AMBLEMİNİN ORTAYA ÇIKIŞI

Göreve başladığımda şehrin kimlik kazanması ve bunun belli bir sembolle simgeleştirilmesi gerektiği

düşüncesi ile güzel Ulukışlamızın bir amblesinin olması gerektiği düşüncesi bende oluştu. Bunu hayata geçirmek için hemen çalışmaya başladım. Yapılacak amblesinin Ulukışla'ya kimlik kazandırması ve bariz özelliklerini taşıması

gerekliydi. bilindiği gibi amblem; çizgi ve resimle yapılan işaretlerdir, ya da daha geniş tanımıyla "Ürün ya da hizmet üreten kuruluşlara kimlik kazandıran, sözcük özelliği göstermeyen; soyut ya da nesnel görüntülerle ya da harflerle oluşturulan simgelerdir". Kaymakamlık görevim sırasında Ulukışla Kaymakamlığı'na bir amblem oluşturmak için bir yarışma açtırmıştım. Aynı şekilde; bugün Ulukışla Kaymakamlığı ve Ulukışla Belediyesi tarafından kullanılan "Ulukışla Amblemi" Kaymakam Mustafa Tamer tarafından açılan bir yarışma sonucunda kabul edildi ve ilk defa Ulukışla Kaymakamlığı'nda kullanılmaya başlandı. 1984 yılında göreve başladığı yılda Uluslararası E-90 Karayolu ve Demiryolu İlçenin içinden geçmesine ve tarih boyunca stratejik önemini korumuş ve karayolu ve demiryolunun üzerinde; Orta Toroslar'da geçiş yolu üzerinde bulunan ve ilçenin ismini aldığı Öküz Mehmet Paşa Kervansarayının bulunduğu ve Ulukışla yazısını içeren Türk Bayraklı şu anda Ulukışla Belediyesi'nin kullandığı amblem kabul edilmiştir.

Daha sonra ise son yıllarda Ulukışla Kaymakamlığı tarafından yukarıda bahsedilen amblemde bazı değişiklik ve ilaveler yapılarak; arka planda eşsiz Darboğaz Kirazı ve Toroslar'ın üzerindeki Bolkarlar ve Medetsiz Tepesi'nin bulunduğu ve ilçenin kuruluş tarihini içeren 1910'u içeren güzel bir amblem kullanılmaya devam edilmektedir.

Söz konusu amblem için ilgililerden oluşan bir komisyon kurularak "Ulukışla Kaymakamlığı Amblemi Yarışması" düzenlendi. Amblem için belli bir ödül verileceği ve şartları ortaya kamuoyuna açıklandı. Kaymakamlık imkanları ile ödül için gerekli para temin edildi. Bu konuda çok sayıda başvuru oldu. Başvurular içerisinde elemeler ilgili komisyon tarafından yapıldıktan sonra, belli sayıdaki eserler incelendi ve şu andaki kullanılan amblem yarışmada birinci oldu ve ödüllü eserin sahibine telif olarak verildi. Arkasından ise; amblemi içeren tanıtıcı bayrak ve Türk Bayrağı Kaymakamlık Makam Odası'na konuldu. Böylece Ulukışla ilçemizin de bir

amblemi olmuş oldu. Resmi yazışmalarda ve diğer etkinliklerde ve tanıtım faaliyetlerinde kullanılmaya başlandı ve bugünde halen kullanılmaya devam edildiğini de görmekteyiz.

SONUÇ

Bugün memnuniyetle görüyorum ki; aradan geçen bunca zaman kadar aynı amblesinin hala kullanılıyor olması benim için ayrı bir gurur kaynağıdır. Buradan şuna gelmek istiyorum ki; ulaşım Ulukışla'nın en belirgin özelliğidir. Ama her nedense bu büyük avantajından Pozantı'nın aksine, Ulukışla yeterince yararlanamamıştır.

Ulukışla ilçemiz; aslında sahip olduğu değerleri ve imkanları ile bu durumu hak etmemektedir. Ulaşım açısından karayolu ve demiryolunun üzerinde bulunması büyük bir imkandır. Diğer yandan Çiftahan Kaplıcaları çok önemli bir imkan olmakla birlikte; her nedense İlçe merkezi ile bağları kopuk bir vaziyet arz ettiği ortadadır. İlçenin maden yatakları ayrı bir değer olmasına rağmen bu alanda atıl durumdadır. Ayrıca; bizim dönemimizde kurulan Çiftahan, Aktoprak ve Yeni Yıldız belediyelerinin nüfusları 2000 kişinin altında olduğundan, kapatılmaları gündemdedir. İlçede sanayi ve ticarete yönelik de önemli bir yapılanmada söz konusu değildir. Bizim görev yaptığımız dönemde; ilçeye önemli bir girdi saptayan erozyon ve ağaçlandırma projesi olan Çakıt Projesi ise bittiğinden katkısı da kesilmiştir. Bu durumda ilçeye temel girdi sağlayacak ve kalıcı bir yatırım olabilecek bir diğer avantajı ise; Orta Toroslar'ın üzerinde yer alan Niğde Ulukışla Bolkar Dağları Kış Turizmi ve Doğa Sporları için büyük bir imkan olarak Niğde ve Ulukışla'nın önünde durmaktadır. Böylece; Çiftahan kaplıcaları yöre için vazgeçilmezdir.

Bunlardan da anlaşılacağı üzere; kış turizmi için Bolkarlar'a gelen tatilciler ve turistler dilerlerse aynı zamanda 6-7 km öbür taraftaki Çiftahan kaplıcalarında sıcak suyun kış ayında tadına varmış olacaktırlar. Böylece Kervansaray ve Kaplıca kış turizminin ayrılmaz parçası ve tamamlayıcısı olmaya aday gözükmediler

Söz konusu: " amblemin fikrini ortaya atan ve yaptıran kişi" olarak bunun hazzını ve gururunu taşımaktayım.

2023'ün NIĞDE'si

Hazırlayan:
Uğur Arıbaş
Genç Bakış dergisinden

Türkiye'nin yakın gelecekteki en önemli tarihi olan 2023 yılı için Niğde'nin ne gibi planlarının olduğu merak ediliyor. Bu durum şimdilik pek fazla gündeme getirilmese de Niğde'de yayımlanan Genç Bakış dergisi şehrin 10 yıl sonrasını ele aldı.

Uğur Arıbaş'ın kaleme aldığı "2023'ün Niğde'si" başlıklı yazıda geleceğin tasarımdan ibaret olduğu, neyi ne kadar tasarlarsanız ortaya çıkan sonucun da o kadar olduğu vurgulandı. Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yılının önemine işaret edilen yazıda, Niğde'nin geleceğini planlayanlara ufuk olması açısından bazı projelere yer verilirken, makamların gelip geçici olduğu gerçeğinden hareketle kişiler üzerinde hiç durulmuyor.

10 yıldır yayınlanan ve 20. sayıya ulaşan Genç Bakış'ın penceresinden 2023'ün Niğde'si şöyle tasarlanıyor:

2023 yılında doğacak 23 çocuğun bütün eğitim masrafları Başkent Niğde Vakfı tarafından karşılanıp özel bir şekilde yetişmeleri ve ilerde şehre hizmet etmeleri sağlanacak.

Niğde Valiliği, çevre düzenlenmesi yapılan merkez Anadolu Lisesi binasına taşınacak.

Niğde'de üretilen salebin fiyatı altınla yarışacak. Çamardı Burç kasabasının uygun rakımında yetiştirilen salep hem ihraç edilecek hem de bölge halkı tarafından dondurma imalinde kullanılacak.

Niğde Belediyesi, estetik binalarda estetik insanlar yetişeceği düşüncesinden hareketle binaların ön yüzünün yapımını kendi onayına tabi tutarak şehrin görselliği koruyacak.

"Güzel Atlar Ülkesi" anlamına gelen Kapadokya, Niğde'de aslına kavuşacak. Ketenciye Yaylası'na Türkiye'nin en büyük at çiftliklerinden biri kurulacak.

Türkiye'nin ilk dağcılık kongresi yüzlerce dağcının katılımı ile Demirkazık Dağ Evi'nde yapılacak. Burada alınan kararla Türkiye'nin ilk Dağcılık Akademisi Niğde'de kurulacak.

Niğde ile Bor arasına raylı sistem kurulacak. Günlük 50 bin yolcu taşınacak.

Konya Ovası Projesi (KOP)'nin en büyük yatırımlarından biri olarak Bor ilçesine havaalanı kurulacak.

Niğde'nin ilk özel üniversitesi kurulacak. Başkent Niğde Vakfı tarafından açılan üniversiteye "Özel Kapadokya Üniversitesi" adı verilecek.

Niğde nüfusu 400 bini aşacak.

Akkaya Botanik Parkı açılacak.

Bor'da çıkarılan kaya gazı Türkiye'nin yeni umudu olacak.

Niğde'de kışın en çok kaza yaşanan yokuş ve virajlı bazı yollara alttan ısıtma sistemi kurulacak.

Niğde'deki büyük siteler, güneş enerjisi sistemleri ile kendi enerjilerini kendileri üretecek.

Niğde'nin ilk kültür sokağı açılacak. Cullaz Sokak içerisindeki mekan turistlerin uğra yeri olacak.

İtulumaz dağına kurulan rüzgar panelleri Niğde'deki tüm kamu kuruluşlarının enerji ihtiyacını karşılayacak.

Niğdeli ev hanımlarının kendi evlerinde yaptıkları el sanatları ve hediyelik eşyalar, kurulan birlik bünyesinde yurt dışına ihraç edilecek.

Akdeniz'e dökülen Zamantı ırmağı üzerine Niğde'nin faydalanacağı yeni bir hidroelektrik santrali kurulacak.

Kapadokya Krallığı'nın merkezi Tyana (bugünkü Kemerhisar) yapılan kazılarda Hititler'in yaşadığı şehre ulaşılabilecek. Tarihçiler ikinci bir Efes'in ortaya çıkacağı görüşünde birleşecekler.

Niğde'deki eski elma ağaçlarının tamamı devlet teşviki ile yenilerek üretimin artırılması sağlanacak.

Dünyanın en kaliteli kalsitinin çıkarıldığı Niğde'de madeni işleyecek dev entegre tesisleri kurulacak. Kalsit artık işlenmek için Niğde dışına ihraç edilmeyecek.

Niğde'nin bir dünya markası olacak.

Niğde'nin iki endemiği Rana Holtz Kurbağası ve Bolkar Lalesi koruma altına alınarak üretimleri arttırılacak.

Dünyaca ünlü "Kapadokya Bisiklet Yarışı"na Niğde parkuru da eklenecek. Merhum Ayhan Şahenk anısına yarışmanın bitiş çizgisi Niğde'ye alınacak.

Niğde'ye açılan eğitim kampusu binlerce öğrenciye sunduğu imkanlarla diğer şehirlere örnek olacak.

Dünya Felsefe Sempozyumu, büyük filozof Apollon'un doğum yeri olan Kemerhisar (Tyana) da yapılacak. Her yıl Niğde'de buluşan tanınmış yerli ve yabancı felsefeciler Apollon'un öğretileri ışığında dünyaya ortak barış mesajları yayınlayacak.

Niğde'de kurulu dernek sayısı 1000'e ulaşacak. Kuruluşlara üye sayısı toplamda 50 bini aşacak.

"Niğde Hafıza Merkezi" isimli özel çalışması ile Niğde'nin dününü ve bu günü tüm detaylarıyla birleştirecek olan Niğdeli Profesör Başaran Öztürk bir projeye imza atacak.

Misli Ovası'nda artık karpuz, soya fasulyesi ve çiçek de yetiştirilecek.

Değişler de değişecek: "Geçti Bor'un pazarı sür hibritini Niğde'ye."

Bolkar Dağları'na kurulan kayak tesisi ve yörenin doğal güzellikleri yeni bir turizm merkezi meydana getirecek.

Niğde'nin ilk yeraltı çarşısı açılacak.

Niğde'deki tüm kamu kuruluşları logosunu değiştirecek.

Çamardı'da imal edilen dondurma ve tatlı tescillenecek.

Niğde'den geçen Ankara- Adana otobanı İpek Yolu'nun yeni yüzü olacak.

Demirkazık ve civarı yapılan yatırımlarla dünyanın en gözde mekanlarından biri olacak.

Niğde'ye açılacak modern fuar alanı, birçok sektörde organizasyon yapılmasını sağlayarak şehre yeni ufuklar kazandıracak.

ULUKIŞLA ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'NİN Ulukışla Köyleri ve Beldeleri Gezisi

Hazırlayan:
Ecem Saracoğlu
İzmir Dokuz Eylül Üniv.
Buca Eğitim Fak. 3. Sınıf Öğr.

Yaz tatili nedeniyle memleketim Ulukışla'ya gitmiştim. 1 Temmuz 2013 tarihinde ADD Ulukışla Şubesinde toplandık. Hemşerimiz Ceyhan Demir ile Nurdoğan Kaya da İzmir'den gelmişler. Şube Başkanımız Çetin Demir, Haziran ayı burslarımızı dağıttı. Burs destekçisi Feza Demir tarafından sınıf geçme hediyesi olarak gönderilen Atatürk baskılı tişörtlerini aldık. Şube Başkanımız bir yıllık çalışmalarını anlattıktan sonra, geçtiğimiz öğretim yılında otuzu yükseköğretim öğrencisi olmak üzere, 43 öğrenciye toplam 26.100.-TL Atatürk Bursu verdiklerini, bunlardan 4 öğrencinin üniversite eğitimini bitirdiğini ve hatta İzmir'de işe giren Merve Akyol'un da, artık burs verenler arasına katıldığını bildirdi. Burs yardımı yapanlara teşekkür edip, başarılarımız nedeniyle bizleri kutladı. Söz alan hemşerimiz Ceyhan Demir,

Başkent Niğde Vakfı Başkanı Sayın Musa Balaban'ın Niğde'miz Dergisi 87. Sayısında "İsterim ki, Niğdeliler kendi köylerini, beldelerini gezsin" çağrısını önemseydiğinden, bu yılki gezimizin Ulukışla belde ve köylerine yapılacağını duyurdu.

2 Temmuz sabahı, önünde Dernek afişi asılı otobüsümüzde toplandık. Ben ilk kez böyle bir geziye katılacağım ve Toros Dağı yamaçlarındaki yöreleri tanıyacağım için çok heyecanlıydım. Gezinin amacı, bizleri çevre köylerdeki insanlarla

buluşturmak, köylerimizi tanımak ve gençlere doğup büyüdüğü toprakların sevgisini aşılardı. Yolculuğumuzun ilk durağı Kılan (Aktoprak) beldesi idi. Tertemiz havası, yemyeşil doğası ile bizleri kucaklayan beldede dolaştık. Kiraz tüccarları frigorifik büyük TIR araçları ile sıralanmış, üreticinin getirdiği kirazları peşin ödeme yaparak satın alıyorlardı. Yaptığı önceki işlerde başarısız kalınca açtığı kahvehaneye "son çare" adını veren yurttaşlarımızın içten konukseverliği görülmeğe değerdi.

Bir sonraki durağımız Emirler Köyü idi. Köyün çalışkan insanları kiraz toplamakla uğraştıklarından, iki ihtiyar amca dışında kimseyi bulamadık. Otobüsümüz köyden çıkmaktaydı ki, sonrada adının Gülsüm Özkan olduğunu öğrendiğimiz yaşlı bir nine, önümüze çıkıp, eliyle dur işareti yaptı. Yolcu olduğunu sanmıştık. Otobüse binince, ADD afişini gördüğü için yolunu değiştirdiğini ve bizlerle tanışmak istediğini söyledi. Bizlere dönerek **"Gençler umudum sizsiniz, Atatürk'e sahip çıkın"** diye bağırdı. Hepimiz çok duygulandık. Bir Atatürk hayranı olan bu sevimli teyzeye hemşerimiz Ceyhan Demir, Atatürk baskılı tişört ve Anıtkabir Derneği'nin Atatürklü kol saatini hediye etti. Otobüsümüz Darboğaz beldesine yöneldi. Yolumuz üzerindeki Darboğaz Şehitliği'nde mola verip, şehitlerimiz için bir dakikalık saygı duruşunda bulduk. Darboğaz Beldesine girerken, otobüsümüzü gören çiftçiler tarafından alkışlandık. Hatta traktörleri ile kiraz taşıyan bir çiftçi grubu, otobüsümüze bir

poşet kiraz gönderdiler. Belediye Başkanı Sayın Mustafa Kuzum, insanı dinlendiren yumuşak ses tonu ve tüm konukseverliği ile bizleri karşıladı. A.Ü.Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Tiyatro bölümünü bitirip, TRT'de uzun yıllar çalıştıktan sonra 2003 yılında emekliye ayrılarak memleketine geri dönmüş. 2004 ve 2009 yıllarında katıldığı seçimleri kazanarak 10 yıldan bu yana beldesine hizmet etmekte olduğunu öğrendik. Çaylarımızı yudumlarırken Darboğaz Belediyesi çalışmaları ve çevre hakkında ayrıntılı bilgi edindik. Bu yılki kiraz rekoltesinin 2500 ton civarında olduğunu söyledi. İyi haberlerin yanında, kayak merkezi projesinin yarım kaldığını, nüfusu 5000' in altına düştüğü için Darboğaz Beldesinin 2014 yılında köy statüsüne düşeceğini üzüntüyle öğrendik. Daha sonra; Cevizli Bahçe isimli restorana giderek, meyve yüklü dalları masalara kadar sarkan kiraz ağaçlarının koyu gölgesinde Belediye Başkanımızın ikramı olan alabalıkları yemenin keyfini çıkardık. Hemşerimiz Ceyhan Demir tarafından Belediye Başkanımıza merkezi Ankara'da bulunan Ulukışla Yardımlaşma Derneği'nin 50. Yıl Plaketi, Belediye Meclis üyesi Sayın Erdal Sayın'a da bir adet Anıtkabir Derneği Atatürk baskılı kravatı hediye edildi. Ağaçlar altında bir saat kadar dinlendikten sonra Porsuk köyüne yöneldik.

Porsuk köyü daha önce Adana yolunun kuzeyinde iken, geçtiğimiz yıllarda halkın "Alan" diye isimlendirdiği, bahçe ve bağlarla kaplı, yeşillikler içindeki yeni yerleşim yerine taşındığını öğren-

dik. Yaşlılar ve emeklilerin bulunduğu köy kahvesine girdik. Köy Muhtarı, kahvehane sahibi ve vatandaşlarla sohbet ettik. Hepsi çok içten ve açık yürekliydiler. Yaklaşık seksen yaşlarındaki bir amcanın yakasındaki Atatürk rozeti hepimizi duygulandırdı.

Dönüş yolunda Hasangazi köyüne uğradık. Muhtar ve köylüler tarafından coşku ile karşılandık, uzun sohbetlerde bulunduk. Yolculuğumuzun son durağı Beyağıl köyüne vardığımızda, çalışkanlıkları ile ünlü Beyağıl köylüleri, yaz güneşi etkisinin azaldığı bu saatlerde tarla ve bahçelerde çalışmaya gittiklerinden, köy boşalmış görünümündeydi. Köy içinde biraz dolaştıktan sonra, Ulukışla'ya döndük. Yolculuğumuz boyunca otobüsü çok dikkatli kullanan şoförümüze teşekkür edip, günün tatlı yorgunluğu ile evlerimize yöneldik.

Toros Dağlarının eteklerinde bereketli toprakları işleyen çalışkan ve Atatürkçü köylüleri tanımak mutluluk vericiydi. Niğde Başkent Vakfı Başkanımız Sayın Musa Balaban'ın ne kadar haklı olduğunu, önce doğduğumuz ve yetiştığımız memleketimizi, köyleriyle birlikte tanımamız gerektiğini öğrenmek, bence gezinin en önemli kazanımıydı. Emirler köyündeki Gülsüm ninenin, **"gençler umudum sizsiniz, Atatürk'e sahip çıkın"** çığıllıkları yaşadığım sürece hep kulağımda kalacaktır. 05 Temmuz 2013

KISSADAN HİSSELER

Hazırlayan:
Hüseyin Çelik
16. Dönem Niğde Milletvekili
İnşaat Yüksek Mühendisi

Saygı değer NİĞDE'miz okurları, daha önceki dergilerimizde uzun süre devam eden, hisse alınacak, ders çıkartılacak, yazılardan seçilen" KISSADAN HİSSELER" yazı serisine bu sayıdan itibaren yeniden başlamak istiyorum. Beğeneceğinizi umar, bu vesile ile saygı ve sevgilerimi sunarım.

GELİN-KAYNANA

Uzun yıllar önce Anadolu'da Ayşe adlı bir kız evlenir ve aynı evde kocası ve kaynanası ile birlikte yaşamaya başlar. Lakin kısa bir süre sonra kayınvalidesi ile geçinmenin çok zor olduğunu anlar. İkisinin de kişilikleri farklıdır. Bu durum sık sık kavga edip tartışmalarına yol açmaktadır. Bu durum geleneklerimize uymamaktadır, aile çevreden tepki almaktadır. Birkaç ay sonra devam eden kavga ve tartışmalar yaşanan ev, annesi ile karısı arasında kalan eş için cehennem haline gelmiştir. Artık bir şeyler yapmak gerektiğine inanan genç kadın, babasının eski bir arkadaşı olan baharatçıya koşar ve derdini anlatır. Yaşlı adam ona bitkilerden yaptığı karışımı verip bunu üç ay boyunca her gün azar azar kaynanası için yaptığı yemeklerin içine koymasını söyler. Zehir az az verilecek, böylece onu gelininin öldürdüğü belli olmayacaktır. Yaşlı adam kadına kimsenin ve eşinin şüphelenmemesi için kaynanasına çok iyi davranmasını, ona en güzel yemekleri yapmasını söyler. Sevinç içinde eve dönen gelin yaşlı adamın dediklerini aynen uygular. Her gün en güzel yemekleri yapar. Kaynananın tabağına azar azar zehir damlatır. Kimseler şüphelenmesin diye de ona çok iyi davranır. Bir süre sonra kayınvalidesi de çok değişir ona kendi kızı gibi davranır. Evde

artık barış rüzgarları esmektedir. Genç kadın kendisini ağır bir yük altında hisseder: Yaptıklarından pişman bir vaziyette baharatçı dükkanının yolunu tutar ve yaşlı adama, şu ana kadar kaynanasına verdiği zehirleri onun kanından temizleyecek bir iksir için yalvarır. Yaşlı kadının ölmesini artık istemediğini söyler. Baharatçı yaşlı gözlerle konuşup duran Ayşe'ye bakar ve kahkahalarla gülmeye başlar. Sevgili Ayşe der, sana verdiklerim sadece vitaminlerdi. Olsa olsa kayınvalideni daha da güçlendirdin hepsi bundan ibaret. Gerçek zehir ise senin beyninde olandı. Sen ona iyi davrandıkça o da değişti ve yerini sevgiye bıraktı. Böylece siz gerçek bir ana kız oldunuz. (Kissadan Hisse)

"Sevilen insan sevgisini insanlara veren insandır/
Gül veren elde gül kokusu kalır"

Aşağıdaki yazı kendini zampara olarak pazarlayıp hava atarak böbürlenene, aslı olmayan hikayeler anlatan bir adamın başına gelenler anlatılmaktadır. Kendi başına da gelebileceğini hiç düşünmeden bol keseden atan adama "AVA GİDEN AVLANIR" tabirinden başka diyecek yoktur.

ZAMPARALIK DERSİ

Zampara kelimesi toplumumuzda çok geçerli bir sıfattır. Kendisine denilmesinden hoşlanan ve bunun bir etiket gibi üzerine yapışmasını hazzedilen insanlar vardır. Zampara, çapkınlık yapmayı meslek haline getiren bir kişidir. Üstelik yaptığı zamparalıkları anlatıp, arkadaşlarına hava atanlara da şahit olmuşuzdur.

İşte böyle zampara geçinen ve bir büroda çalışan delikanlı, her gün gelip, diğer arkadaşlarına bir gece önce nasıl zamparalık yaptığını, kadınları nasıl tavladığını, nerelere götürdüğünü, kalbini nasıl çaldığını ballandıra ballandıra anlatıyor. Dinleyenlerin içinde de; içine kapanık, hayatında kadınla kızla ilgisi pek sınırlı fakat zampara olmaya çok hevesli genç bir çocuk var. Zampara arkadaşı, olayları anlatırken "ah nasıl olsa da ben de zamparalık yapabilsem" diye hayal kurup duruyor. Ve nihayet bir gün dayanamayıp o hızlı arkadaşına yanaşır ve diyor ki: "Anlattıklarına hem çok hayret ediyorum hem de seni çok takdir ediyorum. Ben de senin gibi zamparalık yapmak isterim ama yolunu yordamını tam manası ile bilmediğimi de itiraf etmem gerekiyor. Ne olur bana yardımcı ol. Ben de bir iki kadınla birlikte olayım."

Zampara, bu açık sözlü delikanlıya işi öğretmeye karar veriyor ve diyor ki: "Çok şanslısın aylardan Temmuz. Bu zamparalık en iyi yaz aylarında yapılır. Yapacağın şey şu; son vapura atlayıp Heybeliada'ya gideceksin. Vapur rıhtıma yanaşınca, 30-40 kadının, kocalarını karşılamak için oraya gelmiş olduklarını göreceksin. Acele etme Kadınlar kocalarını alır giderler. Geriye 5-8 tane kadın kalır, bunların kocaları ya vapuru kaçırmıştır ya da ertesi gün mazeret olarak vapuru kaçırdıklarını iddia edeceklerdir. Kocaları gelmeyen kadınların bir kısmı evlerine dönerler. Geriye kalan kadınlardan birine yanaş, mutlaka o gece işi bitirsin

Yeni zampara, formülü öğrendiğinde hemen o gece, son vapura binip Heybeliada'ya hareket eder. Ancak yorgunluktan ve geminin sallanmasından uyuya kalır. Delikanlı uyandığında vapur Büyükada ya yanaşmaktadır. Delikanlı Heybeliada'yı kaçırdığı için üzülür ancak, aynı şeyin burada da olacağını düşünerek vapurdan iner. Nitekim bir kadın ordusu vapur yolcularını beklemektedir. Herkes kocasını alıp gider. Geriye hakikaten de 8-10 kadın kalır. Kocaları vapurdan bu kadınlardan bir kısmı da rıhtımı terk ederler Orada kalan

kadınların içinde bebek kadar güzel birisi vardır. Delikanlımız bütün cesaretini toplayarak kadına yanaşır ve "merhaba" der. Kadın selamı alır. Delikanlı bunun üzerine "Bir pastaneye gidip otursak iki kelime konuşsak" diye ilk adımı atar. Kadın "Aman deli misiniz, Ada küçük yer, herkes birbirini tanır, dedikodu olur, en iyisi evime gidelim" diye teklifte bulunur. "Körün istediği bir göz Allah verdi iki göz" diye sevinir bizimki. Birlikte eve giderler. Kadın içki ikram eder. Sarıllılar öpüşürler her şey tıkırında yürümektedir. Sonra kadın zampara adayını elinden tutar ve yatak odasına götürür. Yatağa girerler ve sevişmelerinin tam ortasında, yatak odasının kapısı açılır ve kadının kocası içeriye girer. Önce hayretle manzaraya bakar ve sonra karısına: -Yazıklar olsun, der, 5 yıllık karımın, bir kere vapuru kaçırdım diye karşılaştığım şu manzaraya bak. Seni bekletmemek için motor tutup geldim, koşuşturdum bir de.Yarın hemen bavulunu topla ve defolup annenine evine dön. hemen boşanacağız.

Kadının kocası, daha sonra yatakta büzülmüş heyecandan titreyen delikanlıya döner ve derki: Ulan salak, ben sana Heybeliada dedim, senin Büyükada'da ne işin var. "AVA GİDEN AVLANIR"

Aşağıdaki fıkrada da ders alınacak noktalar vardır. Her işin en uygun zamanda yapılmasının önemi belirtilmiştir. İşin sonraya bırakılmasında istenmeyen acıklı hadiseler meydana geldiği görülmüştür.

FIKRA

Yaşlı Fred hastaneye kaldırılmış Ailesi aile papazını da kendilerine eşlik etmesi gereği halinde görevini yapması istenmiştir. Papaz ve aile efradı yatağın etrafında beklerken, Fred in durumu aniden kötüleşmiş, yatağından yarı doğrularak el işareti ile yazacak bir şeyler istemiş. Papaz anlayışlı bir şekilde Fred'e bir kalem ve kağıt uzatmış. Fred titreyen elleriyle hızlı hızlı bir şeyler yazıp papaza

uzatmış ve çırpınmaya başlamış ve ölmüş. Papaz elindeki kağıda bakmadan böyle telaşlı ve acılı bir anda kağıttakileri okumanın uygun olmayacağı düşüncesiyle kağıdı cebine sokmuş. Birkaç gün sonra Fred'in cenazesi sırasında Fred'in verdiği notun cebinde olduğunu hatırlamış. Cenazenin gömülmesinden önce papaz öne çıkarak.

"Sevgili Fred ölmeden hemen önce benden kağıt isteyerek bir şeyler yazdı. Zaman uygun olmadığı için o anda bakmadım fakat şimdi, hepinizin önünde bu notu okumak istiyorum" demiş ve cebinden kağıdı çıkararak yüksek sesle okumuş: " Lütfen bir adım sola çekil. Oksijen hortumuma basıyorsun!"

İlk okul 5. Sınıf öğretmenim Nazire Sandallı'dan bir şiir

NIĞDE

Sılamın hasreti içimde yaşar
Değişmiş her yer insan şaşar
Havası temiz ruhun rahatlar
Bağlarda yeşil kırmızı elmalar

Her yerde hatıralar sessiz sönüktü
O eski yaşantı o insanlar gitti
Ayrı düştüm senden eski günleri ararım
Çocuklarım nerede ise onlarla yaşarım

Doyamam baharına yazına senin
Soğuk pınarların çeşitli meyvelerin
Her zaman kafamda senin ismin
Uzakta olsam da Niğde benim yerim

Nazire SANDALLI

Sayın Üyemiz

Dergi abone bedelini ve üyelik aidatını
Başkent Niğde Vakfı 108000 no'lu
posta çeki hesabına yatırabilirsiniz.

Vakfımızın devamlılığını sürdürebilmesi için
aidat ve dergi borçlarını ödemeyenler
vakıf asistanımız Kezban Dalak'tan

0312 231 79 91 no'lu telefondan öğrenerek
ödemelerini arz ederiz.

Halk Kültürü ve Etnografya Terimler Sözlüğü çıktı

Hazırlayan:
Zafer Demir
Ulukışla Yardımlaşma Derneği
Başkan Yardımcısı

Halk kültürü Maziden Atiye taşınırken hep bir dinamik sürecin sağladığı değişim ve gelişimle birlikte varlığını sürdürmüştür. Kültürün bir ekin olduğunu düşünür ve "Ne ekersen, onu biçersin" atasözüyle değerlendirmeye çalışır isek, toplumların kendileri için ürettikleri halk kültürü ürünlerinde ne kadar etkin olduklarını görürüz. Halklar, münhasır kültür ürünlerini yaşadıkları çevre, toplum, coğrafya ve diğer etkenlerin de katılımıyla ortak bir kültür haline geldiğini süreç içinde görürler. Bu bir gelişimdir. Bunlar birer zenginliktir. Bir kilimin farklı desenleri ve renklerindeki ahenkli bütünlüğü, ortaya çok güzel eserleri çıkarabiliyor.

Bu alanda yapılan araştırmalar ve çalışmaların toplumlar için ne kadar önemli belgeler ve bilgileri ortaya çıkardığı gerçeğini göz ardı etmeden, Hemşehrimiz (Ulukışla) Halk Kültürü Araştırmacısı-Yazar-Şair **Ahmet Şenol**, yine boş durmamış ve her zaman olduğu gibi fedakârca çalışmalar yaparak "**Halk Kültürü ve Etnografya Terimleri Sözlüğü**" isimli 396 sayfadan oluşan çalışmayı ortaya çıkarmıştır.

Şahsıma da imzalı olarak göndermiş olduğu bu eserin bu alanda çalışma yapan ve yapacak kişiler için ne kadar önemli bir yol gösterici kaynak olduğunu şöyle bir inceleyince gördüm ki, çok zengin bir kültürün sahibiyiz. Gururla bunu söylemek isterim. Halk Kültürü Araştırmacısı-Yazar-Şair Ahmet Şenol'un uzun çalışmalar sonucu hazırlamış olduğu Halk Kültürü ve Etnografya Terimleri Sözlüğü kütüphane raflarındaki yerini aldı.

Bu yayının gerekliliğini şöyle sıralayabiliriz.

1. Açıklamalı Halk Kültürü ve Etnografya Terimleri sözlüğü; Türk Halk Kültürünü tanıtan, kelime ve kavramlardan meydana gelen, örnekli açıklamalar içeren bir çalışma olup, bu alanda (Terimler sözlüğü) daha önce benzer bir çalışma daha yapılmamış olması.

2. Halk arasında bilinen, kültürümüze kazandırmayan, unutulmaya yüz tutmuş binlerce kelime

ve kavramın Türk dilindeki kullanışlarıyla birlikte kayıt altına alınması.

3. Kayıt altına alınan, uzun uğraşlar sonucu bir araya getirilen bu çalışmanın kitaplaştırılmak suretiyle gelecek nesillere taşınması.

4. Türk Halk Kültürünün ne denli köklü ve zengin olduğunu yazılı metinlerle ortaya koymak.

5. Halk kültürümüzdeki çeşitliliği göz önüne alırsak; halk bilimi, etnoloji, müzik, giysi, sahne, hareket, makyaj, folklor, minyatür gibi tüm bu alanları içine alan kapsamlı bir çalışma, kültürümüz açısından elzem olmuştur.

Hemşehrimiz Ahmet Şenol'u kutluyor, müzik bilimi ile uğraşanların yazarı desteklemesini ve mutlaka edinmesini salık veriyor, isteyenlerin Mail:ahmetksenol3@hotmail.com, gsm: 0536 384 87 11 aramalarını diliyoruz.

AHMET ŞENOL

"Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Halk Bilimi Bölümünde Halk Oyunları Öğretim Görevlisi (1993-2002), olarak çalıştı. Millî Eğitim Bakanlığı Halk Oyunları Jüri Üyesi Yetiştirme Kursları Öğretim Görevlisi (1987-2006)bulundu. "A " kategorisi Jüri Üyesi, Halk Kültürü Araştırmacısı/yazar-Şair'dir. GESAM üyesi (fotoğraf sanatçısı), İLESAM üyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği Üyesi, Türkiye Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi," olarak çalıştı. Ulukışla Yardımlaşma Derneği Üyesidir.

BAŞKENT NIĞDE VAKFI VE NIĞDEMİZ Dergisi

Hazırlayan:
Dr. Y.Nadi ÖZDAMAR

1992 de kuruluşundan günümüze kadar vakfımız da görev almış değerli hemşerilerimiz tüm olumsuzluklara ve olanaksızlıklara karşın, hiç burun kıvrımadan, kıvırtmadan, Niğde'mizin her türlü insani ve kültürel değerlerine ve Vakfımıza sahip çıktılar.

Bu vesile ile yönetim kurullarında yer alan, yönetimde yer almasalar da Vakfımıza hizmet etmekten geri kalmayan, maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen, vakfımızın bugünlere taşınmasında katkıda bulunan her Niğdeliye minnet ve şükranlarımı sunuyorum.

Onlar ki, zor olanı seçip iyiye, güzele, doğruya yönelip sorumluluk aldılar. Vakfımıza üç gayrimenkül kazandırıp fakir ve muhtaç üniversiteli öğrencilerimize parasal katkı sağladılar. Onlar öğrencilerimizin babası, annesi, ağabeyi ablası oldular. Ankara'da eğitim gören öğrencilerimiz, "Başları sıkışınca kapısını çalabilecekleri, parasız kalınca borç isteyebilecekleri, aç kalınca karınlarını doyurabilecekleri, sorunlarını çözümleyebilecekleri, sıcak ve sevgi dolu bir ortamın havasını teneffüs edebilecekleri" bir yuva bulabildiler.

Kuruluşunda günümüze 21 (yirmi bir) yıl geçmesine rağmen, kimi hemşerilerimiz maalesef uzak durmayı tercih ettiler. Aradan geçen bunca yıla rağmen nedense bu sevgili ve değerli hemşerilerimiz vakfımıza uğramayı hep bir başka bahara bıraktılar. Onların her zaman bir bahaneleri, bir engelleri, bitmemiş bir işleri, ödenecek bir borçları ya da daha öncelikli yapmaları gereken dünyalık bir işleri vardı.

Oysa ki, yirmibir yıl boyunca vakfımıza her fırsatta sahip çıkan hemşerilerim, vakıfta bulunmanın mutluluğunu bir başka bahara bırakmayıp, mutluluk yolunun sevgi ışığında olduğunu, küçücük

katkılarıyla birçok Niğdelinin yaşamını olumlu yönde değiştirebildiler. Onlar Niğdeli öğrenciler ile birlikte bir iftar yemeğini paylaşmayı mutluluğun birinci şartı kabul ettiler.

Onlar sınırsız ve pazarlıksız bir sevgi yumağı oluştururken, yapay'a, sahteye programlanmış bir toplumda, iyiye, doğruya ve güzele yönelmişler, zor olan seçmiş, sorumluluk almış, paylaşabilmenin mutluluğuna ulaşmışlardır.

Saygıdeğer hemşerilerim, izninizle birkaç söz de NIĞDEMİZ dergisi için ifade etmek istiyorum. Bir derginin yaşaması, bir misyon üstlenilmesi okuyucuların ilgisine, desteğine ve katkısına bağlıdır. NIĞDEMİZ dergisi sadece Başkent-Niğde Vakfı yöneticilerinin, yazarların, külfetini çekenlerin değil, aynı zamanda okuyucularının ve tüm Niğdelilerin ortak eseridir. NIĞDEMİZ dergisi bugüne kadar en uzun süre yayın hayatında kalabilmeyi başaramış tek Niğde dergisidir.

NIĞDEMİZ dergisine duyarsız kalmayalım. Niğde için yazacak bitmez. Böylesi zengin dünü olan Niğde ile ilgili, yüzlerce okumuşu, bürokrati, akademisyeni, yol yordam bilen bir sayfa olsun yazamaz mı? Niğdeli olan, Niğde'de bulunmuş, Niğde'de günü geçmiş olanların yazacak tek sayfaları yok mu? Eleştirin, övün, alkışlayın ama iki satır yazın. Yazın ki, NIĞDEMİZ dergisi geleceğe uzanan bugünün gerçeği olsun.

Vakfımızın ve Niğde Dernekler Federasyonu'nun bugünlere gelmesinde, gelişip büyümesinde maddi-manevi, tüm gücünü harcayan, üzerine düşen görevi büyük bir özveriyle canla başla yerine getiren, bize NIĞDEMİZ dergisini kazandıran tüm başkan, yönetici ve üyeleri ile bugünkü Başkan Sayın Musa Balaban'a bir kez daha sevgi, saygı ve şükranlarımızı arz ediyorum. Saygılarımla.

NIYAZI SOYER'İN EVRAK-I METRUKESİ

Hazırlayan:
Alper Göncü

Yurtdışında iş seyahatinde bulunduğum günlerden birinde Sn.Serdar Erdem'den bir mesaj aldım. Daha önce hiç karşılaşmamış olduğum Serdar bey mesajında, akrabamız Niyazi Soyer'le ilgili bazı evrak ve fotoğrafların kendisinde olduğunu bildiriyor, bu konuda görüşme talep ediyordu. Türkiye'ye döndüğümde hemen iletişime geçtim daha sonra da Ankara'da bir araya gelip keyifli bir görüşme yaptık. Soyer ailesi ve Niğde eksenli sohbetimiz esnasında Serdar bey, Niyazi Soyer'e ait evrak-ı metruke ve fotoğrafları tesadüf eseri bulup muhafaza ettiğini ve ailesine ulaşma çabalarını anlattı. Görünen oydu ki bu kıymetli arşivi son anda çöpe gitmekten kurtulmuş, kadir kıymet bilen birinin elinde, Soyer'in yakınlarına teslim edilmeyi bekliyordu.

Serdar Erdem, Niyazi Soyer arşivini yöneticisi olduğu kurum için Kavaklıdere Büklüm sokakta kiralanmış dairede bulunan bir dolabın tozlu köşesinden gün ışığına çıkardıktan sonra yıllarca muhafaza etmiş, bu arada da yakınlarına ulaşmaya çalışmış ama başarılı olamamıştı. Son bir gayretle benimle irtibat kurmayı düşünmüş ve harekete geçmişti. Ankara'daki görüşmemiz akabinde arşivi Sedar bey'den teslim aldım. Heyecanla koliyi açtığımda her bir fotoğrafın, objenin ve belgenin tek tek tasnif edilerek envanter çıkarılmış olduğunu gördüm. Şaşkınlık içindeydim Nice evlat, anasının babasının atasının arşivine sahip çıkmaz, aile yadigarı fotoğraf, kıymetli evrak v.s belgeyi muhafaza etmeyi aklının uzundan geçirmez ve eskiciye satmaktan zerre kadar utanmazken bu arkadaş, yedi kat yabancı olduğu Niyazi Soyer'in arşivini muhafaza edip doğru adrese ulaştırabilmişti.

Niyazi Soyer'in birinci dereceden akrabaları bu dünyadan göçüp gitmiş, eşi Mecla hanım ve

oğlu Gediz, birbiri ardına vefat etmişlerdi. Büyük oğlu Osman Soyer'in (Ahu Tuğba'nın eski eşi) ise Amerika'da öldüğü söyleniyor, akibeti tam olarak bilinmiyordu. Mecla hanımın ilk evliliğinden olan bir kızı vardı ama ona ulaşmak hiç mümkün değil derken aklıma Prof. Polat Soyer geldi. Hukuk Profesörü olan Soyer, İzmir'de sürekli görüştüğümüz yan komşumuzdu. Hemen arayıp konuyu ilettim. İlk aşamada ilgilenir gibi oldu. Ne de olsa aile yadigarı eski fotoğraflar arasında çok yakınlarının pozları vardı. Arşivi emin ellere teslim etmek için doğru adresi bulduğumu sanıyordum, yanlışım...Çok meşgul ve telaşlı olduğunu söyleyen değerli hocamızla görüşmemizden bu yana 8 ay geçmiş olmasına rağmen hala kendisine arşivi iletmiş değilim.

Polat Soyer'den umudu kestikten sonra Soyer ailesinin yaşayan en kıdemli üyesi Çiğdem Yücesoy (Vali Şefik Soyer'in kızı-Dündar Soyer'in kızkardeşi) ile temasa geçtim. Çiğdem hanım teyzenin yazlık mekanı yakınlardaydı. Arşivi sırtıma vurup ziyaretine gittim. Yüzlerce fotoğraf ve evrakı beraberce inceledik. Nihayet fotoğrafların kimlere ait olduklarını öğrenmiş, Niyazi Soyer ve ailesi ile

İlgili detaylı bilgiler almıştım. Ancak bu kadar nostaljik unsurun Çiğdem teyzede duygu yoğunluğu oluşturduğu aşıkardı. Anılara dalıp hüzünlendiğini hissettim. Onu daha fazla üzmemek adına arşivi toparlayıp geri götürdüm.

Arşivin gün ışığına çıkmasına vesile olan Serdar Erdem, ailesini genç yaşta kaybetmişti. Bu nedenle Niyazi Soyer'i adeta babası yerine koymuş, onun hatıralarını muhafaza etmiş, bu sayede onca evrak ve fotoğraf, eskiciye/çöpe gitmekten kurtulmuştu. Niğde ile uzaktan yakından ilgisi olmayan değerli insan Serdar Erdem, Niyazi Soyer'e ait fotoğraf ve evrak-ı metrukeyi tek tek inceleyen merhum ile manevi bir bağ kurmuştu. Bu konuda göstermiş olduğu gayret ve hassasiyet takdire şayandı. Eskiye sahip çıkma konusunda ders alınması gereken bir davranış sergilemişti.

Niyazi Soyer, ömrü boyunca Osmanlıca ve Türkçe günlük tutmuş, öğrencilik yıllarından emekliliğine kadar olan zaman içinde yaşamına dair pek çok hatıra bırakmıştı. Takvim üzerine düştüğü notlardan, hangi tarihte nerede olduğunu, havaların nasıl gittiğini ve günün önemli olaylarını kaydetmişti. Osmanlıca harflerle tutulmuş olan 30'lu ve 40'lı yıllara ait notların, 60 ve 70 lere geldiğinde yerini Latin harflere bıraktığı görülmekteydi. Niyazi Soyer, muhtelif ajanda sayfalarına; ödemelerini, alacaklarını, maaşına göre gelir-gider tablosunu, emeklilik hesabını, Niğde'deki elma bahçesinin ilaç, sulama ve ırgat giderlerini, Niğde'den getirilecek kışlık erzak listesi ile inşaat hesaplarını ince ince kaydetmişti. Ayrıca üstadın

müteahhitlik karneleri, banka cüzdanları, traş fırçası, bozuk paraları, özel görev pasaportu, Nato tesisleri giriş kartı, diploma ve sertifikalar ile tren biletleri de ilk günkü gibi muhafaza edilmişti. Arşivdeki siyah beyaz fotoğrafları incelerken Niğde'nin eski fotoğrafları da gözüme ilişti. Serdar Erdem, bu değerli arşive sahip çıkarak Niğdemiz için de çok hayırlı bir iş yapmıştı.

Büyük bir gayret ve heyecanla Niyazi Soyer arşivini elimize ulaştıran Sn. Serdar Erdem'e ailemiz ve hemşehrilerim adına teşekkürlerimi iletiyorum.

Serdar Erdem'in mektubu:

Merhaba Sayın Göncü,

*Ben Ankara'da ikamet eden 46 yaşında bir Mali Müşavirim. Daha çok yabancı şirketlerin Türkiye'deki ortaklıklarının, vergi ve diğer operasyonel işleri ile uğraşmaktayım. 2003-2008 yılları arasında uluslararası bir teşkilatta Daire Başkanı olarak görev yaptım. Size aktaracağım konu da bu döneme rastlıyor. Teşkilatın geçici bir ofise ihtiyacı olduğundan, Ankara'da Tunalı Hilmi Caddesi'ne yakın bir yerde 40-50 yıllık bir binada iki daire kiralandık. Bu aşamada daireyi, Teşkilatın o zamanki Genel Müdürü ile gezerken, eski dolapların içinde yerlere saçılmış toz toprak içinde bazı eşyalar gördüm. Biri büyük birkaç resim, traş takımları, çoğu Osmanlıca yazılmış bir not defteri, Nato kimlik belgesi vs. Bunlar "**Niyazi Soyer**" adında birine aitti. Ev sahibine teslim etmek istedim ancak "at gitsin" dedi. Atmaya kıyamadım. Biraz araştırdım, Niyazi Bey, İnşaat Mühendisi olarak devlete hizmet etmiş, bir dönem Nato üssünde görev yapmış bir inşaat mühendisi. Hemen ailesinden birilerine ulaşmaya çalıştım. Soyer Kültür Sanat Fabrikası kurucusu Sayın Mehmet Refik Soyer'in ismine ulaştım. Sekreterine durumu anlattım. Kendisine mail attım. Sonuçta bir insanın hatırasıydı bunlar ve ailesinden birileri, çocukları ya da torunlarına iletilmesi gerekirdi. Ancak maalesef hiçkimse ilgilenmedi ve aramadı.*

9-10-11-12/2010 - 69-70 sayılı Niğdemiz Dergisi'nde bir yazınıza rastladım. Amerika'da bulunduğunuz dönemde ev arayışınız sırasını da Soyer ailesinden birileri ile karşılaştığınızdan bahsediyordunuz. Son bir ümit ile size yazmaya karar verdim. Niyazi Soyer'in bu küçük hatıralarını iletebileceğim biri var ise bu konuda bana yardımcı olabilirsiniz sevinirim.

Değerli vaktinizi ayırdığınız için teşekkür ederim

SERDAR ERDEM

Merhaba Alper Bey,

Öncelikle yardımlarınız için size bir kez daha teşekkür ederim. Yaklaşık 10 yıldır sakladığım ve değerli bir şahsiyete ait bu hatıraların değerini bilecek insanlara iletilecek olması beni mutlu ediyor. Sizden ricam hiçbir parçasının ziyan edilmemesini ve bahsettiğiniz restore edilecek mekanda saklanmasını sağlamanızdır. Zira her bir resme defalarca baktığım için neredeyse akraba gibi oldum Soyer ailesi ile. Dolu dolu yaşanmış koca bir ömrün tüm hatıralarıyla öylece silinip gitmesi ne kadar acı. Ama hiç olmazsa bir tesellim var. Bedenleri toprak olup gitse de hatıralarının yok olmasına gönülüm razı olmamıştı, siz buna mani oldunuz. Ben üzerime düşen vazifeyi yerine getirmenin mutluluğunu sayenizde hissedeceğim. Bu vesile ile her şey için teşekkür ederim. Merhum A. Niyazi Soyer Beyefendi'nin ruhu şad olsun. Ekte gönderdiğim her şeyin bir listesini bulabilirsiniz

Bu arada biraz daha araştırma yaptım. Bolca bebeklik resimlerini gördüğüm Merhum Niyazi Soyer'in çocukları Gediz ve Osman F. Soyer STERLING-MANUFACTURED-HOMES-INC diye bir firma kurmuşlar. Firma West Virginia'da. Firma ile ilgili olarak <http://www.bizapedia.com/wv/STERLING-MANUFACTURED-HOMES-INC.html> adresli sitede yazdığı kadarıyla Gediz, Başkan Yardımcısı. Osman F. Soyer ise Başkanmış. Ancak bir başka sitede ([\[www.faq5.org/people-search/soyer/\]\(http://www.faq5.org/people-search/soyer/\)\) Osman F.Soyer'in 29 Temmuz 2001'de \(Doğumu 24 Temmuz 1944\) 57 yaşında Hakkın Rahmetine kavuştuğu yazıyor. Ne Firmaya ne de Gediz Soyer'e ulaşabileceğim bir irtibat adresi bulamadım. Gediz Soyer de ölmüş sanırım. Belki onların çocukları vardır. Araştırmayı derinleştirsem belki de bulurum, ama buna gerek yok. Neyse ki siz varsınız. Allah sizden razı olsun.](http://</p></div><div data-bbox=)

Saygılarımla,

Serdar Erdem

NIYAZI SOYER KİMDİR

Cumhuriyetin ilk mühendislerinden olan Niyazi Soyer 1909 yılında Niğde'de doğdu. Parlak bir öğrenciliğin ardından İstanbul Teknik Üniversitesinden Hidroloji Mühendisi olarak 1931 yılında mezun oldu. Mecburi hizmetini Erzurum, Ağrı ve Ergani'de tamamladıktan sonra 1934 yılında Nafia Vekaleti emrinde mühendis olarak görev aldı.Devlet Demiryolları ve Elektrik İşleri Etüd idaresinde çalıştıktan sonra 1937-38 yılları arasında askere gitti. 1942-43 yılında ikinci askerliğini yaptı. 1949 yılında İller Bankasına girdi ve 50'li yılların başından itibaren Nato'ya hizmet vermeye başladı. Uzun yıllar Nato Müteahhitliği yaptı. 1983 yılında Amerika'da vefat etti. Kabri North Carolina eyaletinde bulunmaktadır.

ULUKIŞLA KİTABI YAYINLANDI.

Hazırlayan:
Zafer Demir
Ulukışla Yardımlaşma Derneği
Başkan Yardımcısı

Ankara'da 1963 yılında kurulan Ulukışla yardımlaşma derneğinin, kuruluşunun üzerinden elli yıl (yarım yüz yıl) geçti. Bu yıl düzenlenen faaliyetlerden biri de Ulukışla ile ilgili tarihi, coğrafyası ve kültürel unsurların yer aldığı bir kitap yayınlandı. Resimde kapağını gördüğünüz bu kitap büyük bir titizlikle hazırlandığı, Ulukışla'nın tarihi ve coğrafyasının bir çok kaynaktan derlenerek kitaba yerleştirildiği görülmektedir. Ulukışla ile ilgili yazılı kaynaklarda olmayan Halk Kültürü ürünlerine daha çok yer verildiği, bu bilgilerin derlenmesinde emeği geçen, hemşehrilerimiz Halk

Kültürü Araştırmacısı-Yazar-Şair **Ahmet Şenol, Y.K.Türker, Tülin Sayın, Ertuğrul Sayın, Nazif Ünsal, Mahmut Öztuna, Ali Demir, Osman Duru**'nun da, bulunduğu görülmektedir.

Ulukışla yardımlaşma derneğinin elliinci yıl faaliyetleri çerçevesinde yayınlanan kitabın 279 sayfadan oluştuğu ve kitapta Niğde türkülerimizin bazılarının notalarına yer verildiği görülmektedir. **"Kemal Erdağ, İhsan Avşar, Ali Hürriyet Üner, Ulukışla Yardımlaşma Derneği Yönetim kurulu üyelerinin"** emekleriyle yayın-

lanan eser, Ulukışla ilçemizin tarihine, coğrafyasına ve kültürel unsurlarına ışık tutmaktadır.

Ulukışla kitabı içeriği zengin, bilgileri doğru, kalıcı, belgesel bir eserdir. Danışmalı, dayanışmalı, eşgüdümlü, kaynak birikimli, geliştirilmiş, güncelleştirilmiştir. Tarihsel han'ın, endemik bitkilerin, Ulukışla coğrafyasında, Torosa özgü, Kurbağa gibi hayvanların yaşadığı; Darboğaz göllerinin, Çiftehan kaplıca'sının yeterlikli tanıtımı yapılan "ULUKIŞLA" isimli bu kitap, son yıllarda yavaş yavaş kaybolan geleneksel kültür ürünlerimiz başta olmak üzere bir çok öğeyi içine alan güzel bir çalışma olarak sunulmaktadır.

Kitabın önsözünde Halil Erkman'ın yazdıkları ilgi çekicidir. "Ulukışlalı" kimdir diye sorulduğunda, benim cevabım şudur: Bir vesileyle Ulukışla ilçesinde yaşayan, zor anlarda yaşamı "ti" ye alan, "at ilin heybe emanet" olduğu halde, "adam görünce at kovduran", "Ateş Ahmet" misali, askere eziyet eden teğmeni döven, çok yorulunca "bağrı geçiyren", Gıravuz'un Alaa gibi, Kıbrıs savaşında, savaşın sonunda, savaş alanında Makaryos ile yekeyek kalıp, hem döven hem söven, Kodamanoğlu bakanı, çok sayıda üst seviye bürokratı, Naylon çorap, hızar, traktör gibi şeyleri Ulukışla'ya ilk getiren Horozun Hacı gibi girişimci, Arif Ağaoğlu gibi iş adamı, Ali Demir gibi eğitimci ve iş adamı, keman ustası Hamza Dayı'nın torunu Özgür Eren gibi sanatçı, daha sayamayacağım birçok meziyete sahip GÜZEL İNSANLAR'ın her birine ULUKIŞLALI denir. Ben neden UYD'liyim. Neden 20 yıldır bilfiil UYD'nin içindeyim. 20 yıldan çok daha öncesi var. Çocukken beni derinden etkileyen şeyler hafızama yerleşiyor ve beni terk etmiyor. Ben de onu terk edemiyorum. UYD'ye yüksek bağlılığım, hatta bağımlılığım o nedenledir! İlk okul çağlarımda

rahmetli Mahmut Öztuna evimize geldi. İnce bir nezaketle "Fattaba Halil'i götürmem gerekiyor. Başarılı öğrencilere UYD hediye alıyor. Halil'e de Halil Uçar'dan bir ayakkabı alacağız." Dedi. Annem bizi dualarla uğurladı. Sonradan öğrendim. Sadece başarılı öğrenciler değil, "başarılı ve yoksul" öğrencilere hediye alınıyormuş. Mahmut Öztuna da annemin yiğeni. Beni düşünerek, "oğlum yaz geliyor, yaz günü idare edersin ban sana kışlık bot alayım" dedi. "Olur" dedim. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk bayramına da az bir süre var. Ben o bayramda kışlık botlarımı giydim! Hava soğuk olduğu için değil, kar yağdığı için değil sadece yeni oldukları için! Fotoğraf albümümde, o bayramda, Seniya'nın Hasan, Akile'nin Levent ve bugünlere gelmemde bana büyük katkı yapan, ilham veren öğretmenim Zübeyde Sönmez ile birlikte çekilmiş bir siyah beyaz fotoğrafım var. İyi ki var. O fotoğraf benim için UYD'nin resmidir!

Sözleri kitabın yayınlanması hakkındaki en güzel değerlendirmelerden sadece bir kaçıdır.

AHMET ŞENOL

"Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Halk Bilimi Bölümünde Halk Oyunları Öğretim Görevlisi(1993-2002),olarak çalıştı. Millî Eğitim Bakanlığı Halk Oyunları Jüri Üyesi Yetiştirme Kursları Öğretim Görevlisi (1987-2006)bulundu. "A " kategorisi Jüri Üyesi, Halk Kültürü Araştırmacısı/yazar-Şair'dir. GESAM üyesi (fotoğraf sanatçısı), İLESAM üyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği Üyesi, Türkiye Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi," olarak çalıştı. Ulukışla Yardımlaşma Derneği Üyesidir.

80-90 YIL ÖNCESİNİN NIĞDE ÇOCUK OYUNLARI

Hazırlayan:
Muharrem Özmen

Kıymetli hemşerilerim,

Yirminci asırda bilimdeki akıl almaz gelişmelerin sosyal yaşamdaki etkileri ile artık ne sokakta oynayan çocuk ne de o oyunların oynanacağı alan kaldı. Bu nedendir ki, 80-90 yıl önceki Niğde çocuklarının oynadıkları bir çok oyun da tarih olmuştur. Bunlardan: Tepeyran - Kayabaşı taş muharebesi ve Harar oyunlarını sizlere sunmuştum. Bugün kalan dört oyundan Gömmeli - Mucuk oyununu sunarak bu yazı dizimi bitireceğim. Ama biliniz ki, ben gördüğüm, oynadığım oyunları, bildiğim kadarı ile ve başka bir kaynak olmadığını da düşünerek detaylı anlatmaya çalıştım. Elbette eksik ve kusurlarım olmuştur. Onları lütfen arkamda kalan uzun yıllara ve iyi niyetime bağışlayınız.

GÖMME Lİ - MUCUK

Evvela oyun için gereken ve bizim zamanımızda; her çocuğun sahip olduğu malzemeleri tanıyalım. Öyle sanıyorum ki, şimdiki Niğdeli çocuklar anlatacağım materyallere bırak sahip olmayı, çoğu ismini bile duymamıştır. Bunlar:

MUCUK:

Çoğu Kayardı ve Eskiğümüş dere yataklarından bulunan 5-6 santim çapında, yüzeyi yumurta kadar pürüzsüz yusuvarlak cingi taşlardır.

KAYDIRAK:

Çoğunlukla, yine mucuğun bulunduğu yerlerden elde edilirdi. Kayması için bir yüzü düz ve pürüz-

süz olan 10-12 santim çapında, 2-2,5 santim yüksekliğinde. cingi taş olanı makbul yassı taşlardır.

G.M. DEYNEĞİ:

Met - deynek sopasından 15 santim kadar daha uzun, biraz daha kalın, çoğu kez fırınlanmış sert ağaçtan sopalardır. Gömme çukuru bu sopalarla eşildiğinden, bu görevin ifası için uçlardan biri kurşun kalem gibi sivriltilir, diğer uç ise karşılıklı iki tarafı yontularak, tornavida ucu gibi yassıtıldı. Oyuna katılacak her çocuk kendi kaydırak ve mucuk sopasını beraberinde getirirdi...

G-M TOPRAĞI:

Oyunun esas unsurudur. Özellikleri olan bu toprak, Müslüm efendinin evi önündeki Kayardı yolunun orta kısmının doğu kenarında bulunurdu. Tahminen birbuçuk metre boyunda, taban genişliği 75-80, üst genişliği 60-65 ve yüksekliği 45-50 santim olan toprak yığını nedeniyle buraya Mucuk yeri denirdi. Tabii ki bu oyun da sadece burada oynanırdı.

Toprağın iki özelliği vardı.

1- Gömme çukuru bu toprak deynekle eşilerek oluşturulurdu. Bu durumda, eşilecek toprak tavında olmalı; ne sopanın batmayacağı kadar sert, ne de çamur bulaşacak kadar yumuşak olmalıydı. İşte bu denge mezeriçi toprağına, yeterince kum ve kil ilave edilerek sağlanırdı.

2- Gömme çukuruna gömülecek çocuğun dizkapağından aşağısı çıplak olarak, kazılan toprak

bastırılarak gömüldüğünden, onun içindeki çakıl taşları çıplak tene batarak ızdırap vereceğinden bu toprağın tamamı ince tel elekten geçirilirdi.

Mevsimin son oyunundan sonra; toprağın yağmur ve kar suları ile kaybını önlemek için neler yapıldığından ayrıca söz edilecektir.

ALANIN OYUNA HAZIRLANMASI:

Havalar müsait giderse nisanın son haftası,ama daha çok mayıs ayı başında 7-8 günlük güneşli günler mezeriçini yemyeşil, koca bir üzerlik tarlasına çevirince ilgili abiler (G-M) zamanının geldiği kanısı ile gömme toprağının tavında olup olmadığını kontrole giderler. Oyun için kararlaştırdıkları gün ve saatle beraber hangi çocuğun Mucuk yerine kürek, çapa, çalı süpürgesi ve ince siva kum tel eleğini getireceği de duyurulurdu. Bildirilen gün ve saatte bütün çocuklar Mucuk yerinde; istenilen malzemelerle hazır olurlardı. Biri Keçecinin İrfan abinin, diğeri Kuşun Mehmet abinin BAŞ olduğu iki ekip oluşturulurdu. Ekiplerden biri evvela sel sularının oyun yerine taşıdığı taşları toplayıp bir yere yığar, sert ve düzgün zemin üzerindeki kurumuş çökeltiyi çapa ve kürekle sıyırıp, topladıklarını elekten geçecek şekilde iyice ezerek elerler ve kaybın telafisi için gömme toprağına katarlardı. Böylece meydana çıkan Mucuk yerinin düzgün zemini, süpürülerek hazır hale getirilmiş olurdu. İkinci ekip, mucuk toprağının başında toplanır. Her yıl son oyunun bitiminde mucuk toprağının kar ve yağmur sularından korunması için, kiremit gibi döşenen sarı taşlarla toprağın üstü kapatılırdı. Ekip işe bu taşların kaldırılması ile başlardı. Burada iki konuya dikkat gerekirdi: Birincisi mezeriçindeki her taşın altında bir kuyruk ölüsü (akrep) olabileceği düşünülerek döşenen taşlar yerlerinden çapa ağzı veya deynekle kaldırılırdı. İkinci konu, mevsim sonunda aynı toprak yine aynı taşlarla kapatılacağından, o işlemde kolaylık olması için taşlar sökülüşüne göre istif edilirdi. Meydana çıkan yığının üstün-

deki ot çöp temizlendikten sonra ilk olarak, İrfan abinin geçen mevsim sonu bir muşamba parçasına sardığı eni 20, boyu 30, derinliği 35 santim olan ölçü çubukları ile eski bir çorabın içine koyduğu 2 mucuk, 3-4 kaydırak gömüldüğü yerden çıkartılırdı. Ekip daha sonra kürek ve çapa ile toprağın üzerinde 120 santim uzunluğunda, 75-80 santim genişliğinde itinalı bir düzlük yapar, bunu tam ortasından ikiye bölerdi. Böylece alan oyun çizgilerini çizmeye hazır hale getirilirdi.

OYUN ALANI ÇİZGİLERİ:

Evvela toprak üstündeki ikiye ayrılmış düzlüklerden her birinin ortasına İrfan abinin, topraktan çıkan ölçü çubukları esas alınarak 20x30 santim ölçülerinde iki dikdörtgen çizilirdi. Bunlara çukur çizgisi, sonra süpürülen oyun zemininde çukur çizgilerinin karşısına gelen bölümüne 120-130 santim çapında bir daire çizilirdi. Buna Kaydırak çizgisi denirdi. Bunun tam merkezine; bir karış çapında küçük bir daire daha çizilir; buna da Kule çizgisi denirdi. Abilerden biri bir ayağını içine basar ve alanın temizlenen yönüne doğru geniş adımlar atarak onuncu adımda yolu kesen dikey derin bir çizgi çizerdi. Bu Kale çizgisidir. Bu çizgiden sonra birer adım ara ile birbirine paralele üç çizgi daha çizilir. Bunlardan sıra ile 1-2-3 kademe çizgisi denirdi. Böylece alan oyuna hazırdır.

Sıra oyuncuların kendilerini oyuna hazırlama talimleri yapmalarına gelirdi. Ancak, şimdi vereceğim bilgilerin daha iyi anlaşılması için oyun hususunda bazı bilgiler edinmemiz gerekir.

OYUN:

Beşer kişilik bir eksik, bir fazla iki ekiple oynanırdı. Oyunda iki bölüm vardı. (Kule ve Kale) Bir oyun sürecinde her iki ekip oyunun bu iki bölümünü (zaman ve sayı bakımından) tamamen eşit değişimli olarak kullanır ve oynadıkları yere göre Kuleciler-Kaleciler adını alırlardı.

KULECİLER:

Bir kule; 7 kaydıрак taşının özenle üst üste yığılıp, en üste de mucuğun oturtulması ile oluştu- rulurdu. Oyunda kule yapım süresi büyük önem taşır, onun için de antrenmana özen gösterilirdi. Kule yapımcısı; ekseriye ekip başıdır. Antrenman- da topraktan çıkarılan mucuk ve kaydıraklara 5 oyuncu kendi taşlarını da katarak kaydıрак çizgisi içine atarlar. Yapımcı seçtiği yedi kaydırağın eğ- risini doğrusuna denkleştirir, bulduğu en uygun pozisyonu birkaç defa tekrarlayarak her oyuncu- nun taşının sütündeki sırasını bellemesi sağlanır- dı. Asıl oyunda kule yıkılınca her oyuncu hemen kendi taşını eline alır, kule yapımında sıra kendi taşına gelince yapımcının eline verir. Bu elbirliği ile kule yapım süresi en aza indirilmeye çalışılırdı.

KALECİLER:

Oyunun bu bölümündeki her oyuncunun değişik iki görevi vardır,

1- Kale ve Kademe çizgilerinin her birinden sade- ce bir defa kaydırakla kuleyi devirme atışı yapar.

2-Kuleyi devirsin, devirmesin atışın hemen ardın- dan koşarak, attığı kaydırağını alır ve çukur kazan arkadaşlarına katılır.

Kuleyi devirme olayı, oyunun sonucunu etkile- yen çukur kazmanın yolunu açtığından; kuleye isabetli atış talimleri oyunun önemli bir bölümü- dür.

Oyunu anlatmaya geçmeden önce oyunla ilgili önemli bir soruya açıklık getirmem gerekir.

Soru şu: Oyunun adını GÖMMELİ-MUCUK ama oyunun hiçbir yerinde gömme olayı yok. Niçin? İşte sorunun cevabı:

Kapıcının Kadir amcanın oğlu Ömer abi oyunların AS oyuncularındandır. Babasının da G.M. oynadı- ğını öğrenince konuyu ona sordum. İşte Ömer abiden defalarca ilgi ile dinlediğim ve babasının anlattığı acı hikayenin özeti: Kadir amcalar, bir

gün oynadıkları oyun sonrası yendikleri ekipten bir çocuğu gömmeye başlayınca, çocuk titreyerek "Yapmayın sıtma nöbetim geldi" dese de bunu gömülmekten kurtulmak için söylediğini zannedip daha da pekiştirerek gömüp, deyneğini verip giderler. Vaktin hayli gecikmesine rağmen çocuğun eve gelmemesinden endişelenen anne, durumu öğrenince mucuk yerine koşar, çocuk dizkapağına kadar gömülü baygın vaziyettedir. Deynek ve tırnakları ile kazıyıp çıkardığı bacak ve ayaklar ne yazık ki simsiyahtır. İki günde iki bacak da tamamen morarır ve çocuk ölür. Cenaze namazı için tabutu, Kayardı yolundaki mucuk yerine yakın musalla taşına konur, Kayabaşının bütün çocukları oradadır. Cenaze namazı kıldırmak için tabutun yanına gelen hoca efendi, çocuk toplu- luğuna döner ve tabutu göstererek:

-Çocuklar, böyle oyun olur mu? Dün akşam mahalle ihtiyar heyeti ve içinizdeki altı arkadaşınız- la birlikte yaptığımız toplantı sonunda aldığımız kararı sizlere duyuruyorum: Bunda sonra oynanacak gömmeli mucuk oyunundan gömme kısmı çıkarılmıştır. Onun yerine yenilenler, yenenleri sırtlarında (parmağı ile önce mucuk yerini, sonra sokuyu göstererek) şuradan şuraya kadar taşıya- caklardır. Bundan sonra oyunu böyle oynayacak- sınız, der ve öyle de olur. Oyundan gömme olayı kalkmıştır.

G.M. OYUNUNUN OYNANMASI:

Oyunun daha çok, beşer kişilik iki ekiple oynandı- ğını söylemiştik. Ekipler oluşunca, iki ekip başkanı bir araya gelip; aşağıdaki şu konuları karar altına alırlar:

- 1- Oyun sayılı mı, saatli mi oynanacak?
- 2- Sayılı oynanacaksa sayı miktarı, saatli ise süresi?
- 3- Hangi ekibin kaleci, hangisinin kaleci olacağı- nın tespiti,
- 4- Ağırlık eşleşmesi yapılır.

Bahsi geçen bu konuları değerlendirebilmek için, oyunun özünü bilmeliyiz:

Oyun:

Tamamen aynı şartlara sahip iki ekibin hangisi aynı sürede özel mucuk toprağında, eş ölçüdeki yerlerde deynekle daha derin çukur kazıyorsa oyun onundur.

Çukuru kazma süreci kaydıraqla kulenin yıkıldığı an başlar. Kule yapımıcısının, kuleyi yapmasından sonra iki ayağını kaydırarak çizgisi dışına basıp kolunu havaya kaydırarak: Tamam diye bağırması ile biterdi.

Buna göre; çukurun derin kazılmasını etkileyecek üç faktör var:

- 1- Kulenin yıkıklık süreci için isabetli atış,
- 2- Kule yapım sürecinin en aza indirilmesi,
- 3- Çukur eşenlerin bu konudaki güç ve becerileri, İşte bu sebeptendir ki, mucuk oyunu süresince, abiler bu talimleri özenle yaparlardı.

Artık ekip başı abilerin, oyun başlamadan anlaşma durumunda oldukları konuların açıklamasını yapabiliriz.

G-M:

İki şekilde oynanırdı: Sayılı ve saatli.

SAYILI OYUN:

Kaleci olan her oyuncunun; kale çizgilerinin her birinden kaydıraqla kuleye tek atış hakkı olduğundan bir ekibin toplam atış sayısı, $4 \times 5 = 20$ atış eder. İşte oyundaki bu yirmi atışlık döneme **BİR DEVRE** denir. Anlaşma iki konuda olur;

- 1- Bir devredeki atış sayısında (30 olur, 40 olur)
- 2- Dönem sayısında; yirmişer atışlık 2-3 dönem olabilir.

SAATLİ OYUN:

Niğde'mizin sembolü saat kulemizin yıldırım düşmesi sonucu tahrip olan üst kısmı, bugünkü şekliyle onarılınca Mezeriçindeki mucuk yerinden duvarda asılı saat gibi kadranı net görülür, çanı net duyulurdu. Bu durum, sayılı oyunun 20 atışlık bir devresini kule saatinin yarım saatte bir çalan çanını esas alarak, bir oyunu yarımsar saatlik iki devre yapmışlardı.

Ekip başları yukardaki konularda anlaşmadan oyun başlamazdı.

EŞ SEÇİMİ:

Oyun sonunda; bir tüy sikletin bir ağır sikleti taşıma durumuna düşmemesi için, her ekip başı oyuncularını boy ve ağırlığına göre karşılıklı sıralar. Herkesin karşısındaki oyuncu oyun soru onun taşıyacağı veya taşınacağı eşi olurdu.

Artık oyun başlayabilir: Evvela ekiplerin oyundaki yerleri belirlenir, sonra herkes seçildiği (devre) yerine yönelir.

KULECİLER:

Beş oyuncu deyneklerini toprağa sapladıktan sonra 4 oyuncu kaydırak çizgisinin kenarında kaydıraqları ellerinde çömelirler, kule yapımıcısı ise antrenmanlarda edindiği beceri ışığında, her oyuncunun sırası geldikçe uzattıkları kaydıraqlarla kuleyi dikip üstene mucuğu da yerleştiren çizgi dışına çıkıp "Tamam" diye bağırır. Kulenin her yıkılışında bu durum aynen tekrarlanırdı.

KALECİLER:

Burada her oyuncu dönmeli 3 görev yapar. Görevin başlaması ile üç oyuncu çukur çizgisi kenarına diz çöker. Kazma işi kulenin yıkılması ile başlar, kule yapımıcısının "Tamam" demesi ile biterdi. Dördüncü oyuncu kale çizgisi gerisinde atıla-

cak kaydırağı beklerdi. Şimdi 4 numaranın attığı atışla kuleyi devirsin-devirmesin o an kaleci olan oyuncuların durumlarına bakalım: Kaledeki oyuncu kaydırağı atar atmaz çukur kazan 3 arkadaşının yanlarına koşar. Kaydırak çizgisi arkasında; kaledeki arkadaşının atacağı kaydırağı bekleyen beşinci oyuncu, atılan kaydırağı kapıp kaleyi boşaltan arkadaşının yerine koşar. Onun boşalttığı yere çukur kazıcılardan sıra kimde ise o koşar. Atışı yapıp kaleden gelen oyuncu, o oyuncunun boşalttığı yeri alır. İşte bu hareketli döngü devre sonuna kadar devam eder.

ÇUKUR DERİNLİĞİNİN ÖLÇÜMÜ:

Oyunun en heyecanlı anıdır; evvela çukurların ağız ve tabanları düzgün hale getirilir, sonra çukurun ağız ölçüleri korunarak eşilip eşilmediğine bakılır. Sonra ölçüme geçilir.

İki düzgün deynekten biri çukurun üstünü ikiye bölecek şekilde uzatılır, diğeri o sopanın orta yerinden dikey olarak çukurun dibine değdirilir. İki sopanın birbirine değdiği yerler kalemle işaret edilir. Aynı işlem aynı sopalara diğer çukura uygulanarak aradaki seviye farkı, galip ve mağlubu belirlerdi. Beraberlik halinde kaleden - kuleye anlaşmada belirtilen sayıda yapılan atış sonucu kuleyi çok deviren kazanırdı.

Gömmeli-mucuk oyunu hengamesi en bol oyundu. Bir kere Kayabaşılı her çocuk bir yakını ekipte oynuyorsa, haliyle o ekibin taraftarı olurdu. Kaleden kuleye her kaydırak atılışında kule yıkılırsa kaleci, oyuncu ve taraftarları; kuleyi devirmezse bu defa kaleciler atan oyuncuya hep bir ağızdan "Sen çok yaşaaaa" diye tezahürat yapardı. Aynı şamata derinlik ölçümü sonucunda sırtta taşınma sürecinde de devam ederdi...

G.M. OYUNUNUN TARİH OLMASI:

1920'li yılların sonları: Ünlü Avukat Şahap Bey, vapur yolunun Kayabaşı bitimindeki tamamen kayalık sirta kayaları patlatarak belki Niğde tarihinde ilk, projesini bir mimarın çizdiği güzel bir ev ve bahçe yaptı. Kayalığı, bahçe şekline getirebilmek için yapılan sekileri selevürcülere mezarıçinden taşıttığı topraklarla doldurtup oralarda yetiştirdiği süs bitkileri, güller ve çeşitli çiçeklerle donatarak, kayalıktan örnek bir çiçek bahçesi yaptı.

1930 yazında, Şahap bey bu bahçesine bir seki daha ilave ettirir; selevürcüler bu küçük sekiyi de bizim gömme mucuğundaki toprakla doldururlar. Zaten oyunun as oyuncuları da erimişti. Yeterince ilgi de olmadığından toprak yerine konamadı ve gömmeli mucuk Şahap Beyin bahçesine gömülerek tarih oldu...

M. Özmen'in Özel Notu: Dergimizin sevilen kalemlerinden olan ve yazılarını büyük beğeni ile okuduğunuz Büyüğümüz, Ağabeyimiz Dr. Hasan Ulusoy yaptığım telefon görüşmesinde, artık yazı yazmakta zorlandığını belirtmiştir. Dolayısıyla, bu yazısı bir bakıma onun sizlere veda yazısı niteliğindedir. Kendisine bundan sonraki yaşamında da sağlıklı günler diliyoruz ve saygılar sunuyoruz.

CEHRİ (şiirlerim) adlı ŞİİR kitabı Ankara'da yayınlandı.

Hazırlayan:
Zafer Demir

Ulukışla Yardımlaşma Derneği
Başkan Yardımcısı

TYB Haysiyet divanı üyesi, hemşehrimiz (Ulukışla) araştırmacı-yazar/şair Ahmet Şenol "Halk Kültürü ve Etnografya Terimleri Sözlüğü"nden sonra 2013'te ikinci kitabı "Cehri (şiirlerim)" adlı şiir kitabını yayınladı. 250'yi aşkın şiirini kitabında buluşturan Şenol, yeni eseri hakkında şunları söyledi: "**Diğer çalışmalarımın yoğunluğundan yayınlamadığım şiirlerimi değerli okuyucularla bu yıl buluşturmam mümkün oldu. Şiirlerim sayesinde düşünmeyi, sevmeyi, peşin hükümlerden kaçmayı, hakikate eğilmeyi öğrendim ve herkese hep saygı beslemeyi prensip edindim.**" dedi.

CEHRİ adlı şiir kitabı 2013 yılında yayınlanan ve 286 sayfadan oluşan, ses getiren kitaplardan biri oldu. Hemşehrimiz Yazar/Şair Ahmet Şenol şiirleri ve kitabı hakkında şunları söyledi. "**...Şiirlerim; kendi içimde uzun soluklu yürüyüşler yaptığım yitik coğrafyadır. Bu coğrafyada ararım aşklarımı, hüznlerimi, sevinç gözyaşlarımı. Burada, yaşamıma coşkunluk katan, derin anlamlar yükleyen şiirlerim, gizemli ve çekici yönleriyle, doğrudan iç dünyanıza sesleniyor. Şiirler dostlarla buluştuğu zamanlardaki çok sesli bir haykırıştır aslında. Tek ses vardır orta yerde. Ancak bu okuyucularla ve dinleyicilerde çoğalır, şiirlerimin büyüü her yanı sarar. Çünkü; Ya ümitsizsiniz ya da ümit "siz"siniz, ya çaresizsiniz ya da çare "siz"siniz. Güzelliği bulmak için tüm dünyayı dolaşsak da; onu içimizde taşıyamıyorsak asla bulamayız.."** demektedir.

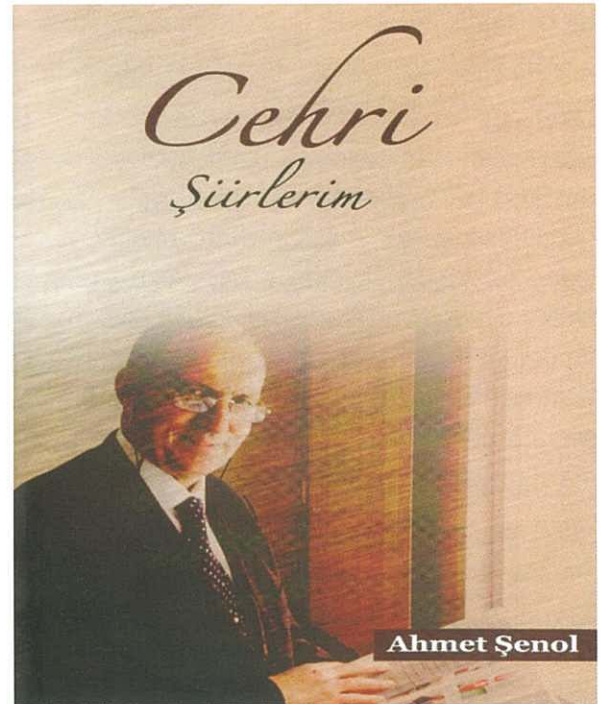
Ahmet Şenol kitabındaki şiirleri hakkında şunları da ilave ediyor. "**..İşte ben şiirlerimle sizleri bilgelik ve hikmet sevgisine, düşüncenin gökkuşağına davet ediyorum. Şiirlerimdeki anlatımların temeli, hayatım boyunca başıma gelenlerden ibarettir. Şiir ne kadar yaşamımızda var? Öğrendiklerimizin davranışlarımıza yansımaları nasıl olacaktır? Duygularımı incelemek nasıl olabilecektir? Bu soruları da sorarak şiirlerimde cevap aradım. Önce kendimi tanımam lazımdı. Maziyle bağlarını koparmış bir insan mutlu olamaz. Başkalarının hayatlarını kendi hayatımla kıyas etmek, kendi mazimi bilmek, hislerimi aktarmak ve değerlendirmekle başlar. Hayatımın Her anına hakim olan fikirlerimi, duygularımı, şiirlerimde bulacaksınız..."** diyor. Son olarak Şair Ahmet Şenol "**..Yaşamım hakkında, mutluluklarım ve hakikatlerimin neler olduğu bilgilerine**

ulaşmak gibi bilgiler, ancak şiirle bilinebilir. Şiir insana pek çok sahada yön verir. Hayatımda ki sorunları şiirlerim sayesinde öğrendiniz. Niçin şiir sorusunu merak ediyorsanız, şiirlerimi okumanızı tavsiye ediyorum..." demektedir.

Hemşehrimiz Ahmet Şenol'u kutluyor, şiirle uğraşanların kitaptan mutlaka edinmesini salık veriyor, isteyenlerin UYD derneğimizi, ayrıca Mail:ahmetesenol3@hotmail.com, gsm: 0536 384 87 11 aramalarını diliyoruz.

AHMET ŞENOL

"Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi Halk Bilimi Bölümünde Halk Oyunları Öğretim Görevlisi(1993-2002),olarak çalıştı. Millî Eğitim Bakanlığı Halk Oyunları Jüri Üyesi Yetiştirme Kursları Öğretim Görevlisi (1987-2006)bulundu. "A " kategorisi Jüri Üyesi, Halk Kültürü Araştırmacısı/yazar-Şair'dir. GESAM üyesi (fotoğraf sanatçısı), İLESAM üyesi ve Türkiye Yazarlar Birliği Üyesi, Türkiye Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Üyesi," olarak çalıştı. Ulukışla Yardımlaşma Derneği Üyesidir.

Ahmet Şenol

KARE BULMACA

Hazırlayan:

.....

SOLDAN SAĞA;

1. Valide. Yeni olgunlaşmağa başlamış meyve.
2. İçinde bulunması gereken şeylerden hiçbiri bulunmayan, bomboş.
3. İhtiyarların baston yerine kullandıkları uzun sopa. Müzikte bir Nota.
4. Savrulmuş harman tınazı. Basın ve yayın organlarına haber toplayan, bildiren veya yazan kimse.
5. İki buçuk-üç yaşında, henüz doğurmamış dişi tay. Sakarya ili, Geyve ilçesi, merkez bucağına bağlı bir yerleşim birimi.
6. Müzikte bir Nota. Bir geyik türü.
7. Amasya ili, Esençay bucağına bağlı bir yerleşim birimi. MAÇ' ın ünsüzleri.
8. Özellikle Rusya'dan dünyaya yayılan, tahtadan yapılmış iç içe bebeklerden oluşan süs eşyası.
9. At dizginlerinin altındaki zincire takılan halka. Anadolu Ajansının kısa yazılışı.
10. Dantel veya yün örmekte kullanılan, ucu çengelli kısa şiş. Şerik, hissedar.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

YUKARDAN AŞAĞIYA;

1. Büyük kartarıcı Gazi Mustafa Kemal Paşa'ya 1934 yılında yasayla verilmiş soyadı.
2. En çok el ve ayağın sürekli sürtünmelere uğrayan noktalarında üst derinin kalınlaşması ve sertleşmesiyle oluşmuş deri. Ummaktan doğan duygu, ümit.
3. Akma, reçine, çamsakızı. Niğde ili, Çiftehane bucağına bağlı bir yerleşim birimi.
4. Şarkıcı ve oyuncu, 14 Nisan 1970 tarihinde İstanbul'da doğan, İ.Ü. Devlet Konservatuarı Sahne Sanatları Tiyatro Bölümü mezunu, ailesinin Niğdeli olduğunu söyleyen sanatçımızın soyadı.
5. Su ile karışıp bulaşır ve içine batılır duruma gelmiş toprak, balçık. Ön.
6. Beyaz. Kuyruk sokumu, pöç.
7. Verimsiz veya susuz, bitek olmayan (toprak). Türkiye'de 1925 yılına kadar tarımsal ürünün onda biri oranında aynı olarak alınan vergi.
8. Şarkı, Türkü. Sayıların ilki. Bir yapıda iki döşeme arasında yer alan daire veya odaların bütünü.
9. Beyazperde, yedinci sanat.
10. Dayanma, karşı koyma gücü, mukavemet. Gölün derin ve otsuz yeri.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	D	A	L	A	K	S	I	Z		A
2	A	S	İ	L	İ	K		İ	L	K
3	B	E	B	E	K		E	L	İ	M
4	A	S	A		İ	İ	F		M	A
5	K		S	E	R	S	E	R	İ	
6		P		S	İ	T		İ	T	A
7	M	O	D		K	İ	L	O		L
8	Ö		R	A		F	A		Ö	Ç
9		T	A	Ş	K	A	L	E		A
10	T	E	M	A	S		E	Ş	İ	K

ÇÖZÜMÜ: BİR SONRAKİ SAYIDA YAYINLANACAKTIR.

Geçen Sayının Çözümü

Çiğdem Şimşek Türkiye İkincisi: Marmaris'te yapılan Türkiye Gençler Taekwon-Do şampiyonasına 81 ilten 1620 sporcu katıldı ve Niğdeli sporcumuz Çiğdem Şimşek Türkiye ikinciliğini kazandı.

MEDAŞ Çiftçiyi Yaktı: Niğde'nin merkeze bağlı Kiledere beldesi sakinleri elektrik tüketim borçlarını %70 oranında ödedikleri, buna rağmen elektriğin verilmediğini, birkaç gün daha sulama yapılmazsa buğdayların ve hasadın yanacağını belirttiler.

Gülçin Göçer Olimpiyat İkincisi: Milli Eğitim Bakanlığının desteklediği 4. Liselerarası Beşinci Ulusal Sosyal Bilimler Olimpiyatında Niğde Fatih Anadolu Lisesi öğrencisi Gülçin Göçer Metin Analizi Kategorisi Edebiyat - Dil- Din ve Ahlak alanında altın madalya ikinci oldu.

Tarım Bakanı Niğde'de: Niğde'nin Bor ilçesine bağlı Kızılca beldesinde yaptırılan Tarım ve Hayvancılık Tesisinin açılışı için Niğde'ye gelen Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehmet Mehdi Eker ilimizde çeşitli temaslarda bulundu.

Nahide Kayan Yılın Annesi: Türkiye Yardım Sevenler Derneği Niğde Şube Başkanlığınca Grand Hotel Salonunda Anneler Günü münasebetiyle düzenlenen etkinlikte derneğin 85. yaşını kutladılar ve yılın annesi olarak Nahide Kayan eşi rahatsız olup çalışmadığından emeğiyle, alın teriyle çalışarak evinin hem annesi hem babası olmuş, birisi zihinsel engelli olan çocuklarını okutmak için hayat mücadelesi vermektedir.

Kömürcü Köyüne Kütüphanesi: Niğde Yardım Sevenler Derneği ve ADD (Atatürkçü Düşünce Derneği)nin birlikte yaptıkları etkinlikte ilimizin en fakir köyündeki çocukların ihtiyaçlarını karşıladılar ve köye bir kütüphane kazandılar.

Adnan Zeren Yine Başkan: Niğde Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası Başkanlığı

23. Olağan Genel Kurul toplantısı yapıldı. Başkanlığa 26 yıl içerisinde 14 olağan genel kurul toplantısında bir ilki başaran Adnan Zeren seçildi.

Akkaya Barajına Yeni Proje: Niğde Valiliği, Belediye, Üniversite ile Orman ve Su İşleri Bakanlığa bağlı kuruluşların ortak düzenlediği çalıştayda "Akkaya Baraj Gölü Tabiat Parkı" kurulması için bildirme yayınladılar.

Niğde Göç Veriyor: Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi 2012 verilerine göre; Nüfusu 340 bin 270 olan Niğde ili 12 bin 359 göç almasına karşılık 13 bin 514 göç verdi. Net göçü eksi bin 155 olan Niğde ilinin net göç hızı ise eksi 3,39 olarak gerçekleşti.

"Niğde Türküleri" Yaşatıldı: Ahmet Gülümser tarafından hazırlanan, Alper Göncü'nün direktörlüğünde uzun emekler sonucu Ankara, İstanbul, İzmir ve Niğde'de çekimleri yapılan "Niğde Türküleri" belgesel filmin galası Niğde Üniversitesi Fen- Edebiyat Fakültesi konferans salonunda yapıldı.

Yeşilburç Barajı'na 8,5 Milyon Ödenek: Niğde Valisi Alim Barut'un verdiği bilgiye göre, Yeşilburç Barajı ve Derivasyon Tesisleri yapımına 2013 yılında 8 milyon 500 bin TL ödenek ayrıldı. Yeşilburç Barajı'nın bitimi ile 600 hektar alan hayat bulacak.

Av. Kutsi Yılmaz Vefat Etti: Niğde Barasu avukatlarında Av. Kutsi Yılmaz vefat etti. Merhuma Allah'tan rahmet yakınlarına başsağlığı dileriz.

Dağ Keçisine 6 Bin 600 TL: Niğde Orman ve Su İşleri Şube Müdürü Turgut Koçak'ın verdiği bilgiye göre 2013 yılı Av Turizmi kapsamında 8 yaşından büyük dağ keçilerinin avlanmasına karar verildi. 2013 yılı içinde 17 hayvan kotasından 12 tanesi yabancı avcılara ayrıldı. Keçilerin tanesi 6 bin 600 TL olarak belirlendi.

Niğde'ye Şehir Meydanı: Niğde Belediyesinin önünde başlayan kent meydanı projesinin yapımına başladı. Yapılacak şehir meydanının altına otopark, üzerine de yeşil alan yapılacak.

Üniversiteler Niğde'de Buluştu: Türkiye ve Yurt dışında 24 üniversite Niğde'de düzenlenen tanıtım günlerinde bir araya geldi.

Gayrimenkul Geliri Rekortmenleri: Niğde Defterdarı Cabır Döner 2012 yılı gelir vergisi rekortmenlerini açıkladı. Buna göre; Hüseyin Pelit 165 bin 492 TL ile 2012 yılı gelir vergisi rekortmeni oldu. Mehmet Özmen 146 bin TL ile ikinci, müteahhit Ramazan Çelik 142 bin TL ile üçüncü oldu.

NGC'den Toplu İstifa: Niğde Gazeteciler Cemiyetinden Olağanüstü Genel Kurul öncesi 36 üyenin tüzüğe ve mevzuata aykırı olarak ihraç edilmesi ve cemiyet içinde bir süredir sürdürülen davranışlar sonucu 24 üye istifa etti.

HSYK Üyesi Kaya Niğde'de: Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Üyesi hemşehrimiz Ahmet Kaya beraberindeki Niğdeli Yargıtay üyeleri, Bakanlık Tetkik Hakimleri ile birlikte Niğde Adliyesi'ni ziyaret ettiler.

3 Boyutlu Resim - Heykel Sergisi: Hükümet Meydanında açılan sergide Saat Kulesi, Su kemerleri, Alaaddin Camii, Akmedrese maketleri büyük ilgi gördü. Sergi de bunun yanı sıra atık malzemeler kullanılarak yapılmış hayvanlar sergilendi.

HAMLE GAZETESİ VE NIĞDE ANADOLU HABER

3. Niğde Günlerine Doğru

Bu yıl Ankara Atatürk Kültür Merkezinde düzenlemeyi planladıkları 3. Niğde Günleri'nin Niğde'de iç turizmin gelişmesi için önemli bir olduğunu belirten Balaban, 3. Niğde Tanıtım

günlerinin daha mükemmel olması için tüm Niğdelilerin desteğini ve katılımını beklediklerine vurgu yaptı.

"Sayın Niğdeliler, Niğde'ye hep birlikte sahip çıkalım" çağrısında bulunan Balaban; "Niğde'ye verdiği hizmetlerle halkın sevgisini kazanan Valimiz olmak üzere, Niğde Belediye Başkanımız, sivil toplum örgütleri, işadamları ve yerel basın son yıllarda dayanışma içinde birlikte ürettikleri projeler Niğde'nin ekonomik ve sosyal gelişimine büyük katkı sağlamıştır" dedi.

Turizmcileri bu şehre yatırım yapmaya davet eden Başkent Niğde Vakfı Başkanı Balaban; "Yatırımcılara bu alanda her türlü desteği Niğde sağlayacağına inancımız sonsuzdur" şeklinde konuştu.

Balaban; "Niğdelilerin katkılarıyla gerçekleşecek olan bu tanıtım günleri için, Başkent Niğde Vakfı, Niğde Dernekler Federasyonu Niğdelilerin hizmetinde çalışmalarını kararlılığını devam ettirmektedir" dedi.

Niğde'nin öncelikli olarak tarım sektöründe ülke geneline ve dünyaya ürettiği ürünleri satan bir il olduğuna dikkati çeken Balaban, bunun yanında sanayi sektörü her geçen gün yeni yatırımlarla Niğde'nin ekonomik ufku açan bir il olduğunun altını çizdi.

Niğde bir turizm kenti olma özelliğini son yıllarda iyice hissettirmeye başladığına işaret eden Balaban; "Kapadokya'nın merkezinde bulunan bu kentteki tarihi eserler, termal kaynaklar, Aladağ ve Bolkar dağları bu ilde sürdürülebilir bir turizm için yeterli fırsatları bizlere sunmaktadır" dedi.

VEFAT VE BAŞSAĞLIĞI

SAFA GÜRSEL (Vefat 24.06.2013)

GÜRSEL AİLESİNİN 3 HAFTA İÇİNDEKİ İKİ ACI KAYBI Vakıf Binamızın alınmasına destek veren Üyelerimizden Hemşerimiz Erdal GÜRSEL'in ağabeyi ve yine Üyelerimizden Muharrem ÖZMEN'in Dayısının oğlu, Toptancı Meyve ve Sebze Hali Emekli Esnaflarından, 05.03.1941 Niğde doğumlu Safa GÜRSEL, uzun zamandır devam eden rahatsızlığı sonrası, 24.06.2013 tarihinde vefat ederek aramızdan ayrılmıştır. GÜRSEL Ailesinin bu acısı henüz soğumadan, bu kezde Ailenin en küçük oğlu, 21.02.1948 doğumlu ODTÜ mezunu, İnşaat Mühendisi, İş adamı Erol GÜRSEL özel bazı işleri için gittiği Niğde'de geçirmiş olduğu beklenmedik bir kalp krizi sonrası 14.07.2013 günü Ankara'da vefat etmiştir. Tüm yakınlarını 3 hafta gibi kısa bir sürede aramızdan ayrılarak, Tüm yakınlarının yüreğinde derin acılar bırakan Safa ve Erol GÜRSEL Kardeşlere Yüce Tanrıdan rahmet; başta aile efradı olmak üzere tüm akraba, dost ve sevenlerine baş sağlığı dileriz.

ÖMER YİĞİT (Vefat 19.07.2013)

25.09.1957 ulukışla/Niğde doğumlu,
İlk ve ortaokul öğrenimini Ulukışla da tamamlamış,
Lise eğitimini İstanbul Kabataş Erkek lisesi 1973-74 öğretim yılında tamamlamıştır.
1982 yılı İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesinden mezun olmuştur.
1984 yılı Afşin Elbistan Linyitleri işletmesinde maden mühendisi olarak işbaşı yapmış,
17 ocak 2011 yılında baş mühendis olarak emekli olmuştur.
19.07.2013 vefat etmiştir.

Merhumlara Allah'tan rahmet, kederli ailelerine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

BURS İSTİYORUZ

Eğitimimizi devam ettirebilmek için sizlerden burs istiyoruz.
Siz de öğrencilik yıllarınızı hatırlayın.
O yılların zorluklarının bilinciyle bizleri anlayacağını umut ediyoruz.

Sayın Üyemiz

Dergi abone bedelini ve üyelik aidatını

Başkent Niğde Vakfı 108000 no'lu
posta çeki hesabına yatırabilirsiniz.

Vakfımızın devamlılığını sürdürebilmesi için
aidat ve dergi borçlarını ödemeyenler vakıf
asistanımız Kezban Dalak'tan

0312 231 79 91 no'lu telefondan öğrenerek
ödemelerini arz ederiz.

EĞİTİME DESTEKLERİNİZ İÇİN:
Niğde Vakfı Banka Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 34537777
Ankara 5001

IBAN: TR25 0001 0012 3534 5377 7750 01

Burs Eğitim Yardımı için
T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi
Hesap Numarası: 3457777
Ankara 5002

IBAN: TR95 0001 0012 3534 5377 7750 02

Herşey Niğde için, Niğde'li için...

Şeker Pınarı Mevki 4.Km.
Çiftahan / NİĞDE